

... Da je meni
izlikati
slovensko sobo,
da mi je razdeliti
slovenski strop,
po umetnosti
in po narodni volji:
naši sobi
vrediče je kot,
naš strop
izvira iz kota,
naše leto iz božiča,
naše družine
iz svete Družine,
naša misel
iz Svetega Duha –
tako je hotel
naš narod.

/Oton Župančič/



misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 43
JUNIJ
JULIJ 1994



Naslovna slika: Koliko je po Sloveniji zdaj znanih, pa tudi še neznanih grobišč žrtev junija in julija 1945.

+ + +

TA dvojna številka vam je dala razumeti, zakaj nisem napravil prve številke letnika za dvojno. Potrudil sem se z januarско, četudi sem zaradi tega obtičal mesec za mesecem v drugi polovici. A razen z kakšnitvivo vas nisem hotel oškodovati. Računal sem na nekajtedenski dopust, ki mi ga je prisodil p. provincial ob svojem zadnjem obisku. Tako bo dvojna številka skupna za junij in julij, pa tudi za avgust in september. Žal so sobratje preobremenjeni z delom, da bi se kdo lotil avgustove številke v moji odsotnosti.

Na potovanje sem sicer računal za drugo leto. Pa sem si mislil: Osmi križ si letos nalagam na ramena, vedno več je boleznin in starostnih težav – drugo leto sem lahko že pod zemljo ali pa nič več zmožen za potovanje. . . Tako sem se odločil in bom odrinil na pot letos, najprej v Ameriko, da se še enkrat ustavim na ameriških Brezjah, od koder sem leta 1956 prispel med vas. Srečal se bom s p. Benotom, ki je bil poleg zdaj že pokojnega p. Klavdija prvi slovenski duhovnik med avstralskimi Slovenci in soustanovitelj Misli. Je že zlatomašnik. Povabil ga bom na obisk v Avstralijo, če se ne bo prestrašil dolge poti.

V Sloveniji se bom spomnil vas vseh na sleherni božji poti, ki jo bom obiskal. Enako bom obiskal Kočevski Rog in Teharje, ter na množičnih grobovih žrtev revolucije pomolil v imenu vas vseh, ki imate tam pokopane svoje.

Na svidenje in Bog z vami!

– Urednik in upravnik



Pošttnina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjizice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141



Božje
misli
in
človeške

Leto

43

Št.

6 in 7

JUNIJ in JULIJ 1994

Majniška deklaracija

— pet let kasneje — stran 161

Kdor ima srce — stran 162

Ob rojstnem dnevu RS

— Po TD — stran 163

Za spravo med brati

— Po K.H. — stran 163

Žužemberk slavi

— Jože Košorok — stran 165

Divje so širna polja zarasla-pesem

— Tone Kuntner — stran 166

Naša evangelizacija

— P. Milan Kadunc — stran 167

Dva Toneta med nami

— P. Tone — stran 169

The Lanugage Expo Australia 94

— stran 170

Koroški Zbor Gallus pride

— stran 171

Središče svetega Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 172

Izpod Triglava — stran 174

Leto družine

— Dr.Marko Kremžar — stran 176

Dom in mati

— P. Gabrijel Recek — stran 177

Središče svetih Cirila in Metoda,

Melbourne—P.Bazilij — stran 178

Moje celice — zapiski iz zaporov

— Jožko Kragelj — stran 181

Naše nabirke — stran 181

Imena prevoznikov — stran 182

Središče svete Družine, Adelaide

— P. Tone — stran 184

Z vseh vetrov — stran 186

Kotiček naših mladih — stran 188

Križem avstralske Slovenije

— stran 189

Pa spet nekaj uvoženega iz

Republike Slovenije — stran 192

MAJNIŠKA DEKLARACIJA — PET LET KASNEJE

Z Majniško deklaracijo 1989 so slovenski razumniki še v času partijskega enoumja zahtevali štiri osnovne svoboščine. Majniška deklaracija 1994 zdaj ugotavlja, da vsega od zahtev prve deklaracije še ni uresničeno. Zato je treba storiti vse, da bo slovenska deklaracija polno zaživela, saj bo le tako zares izpolnjena volja ljudstva. — Pod deklaracijo 1994 je nekaj novih podpisov, od podpisnikov v letu 1989 pa manjkata podpisa dr. Dimitrija Rupla in Igorja Bavčarja.

MAJNIŠKA DEKLARACIJA kot politično izhodišče za družbeno prenovo vsebuje štiri temeljne cilje:

- državno osamosvojitve,
- demokracijo kot podlago za družbeno preureditev,
- parlamentarni večstrankarski sistem, kot osnovo za politično ureditev,
- gospodarski sistem temelječ na izkušnjah sodobne družbe blagostanja.

Vsi ti temeljni cilji so medsebojno soodvisni, drug drugemu pogoj in zato uresničljivi samo kot celota.

DOSEGLI SMO:

- državno osamosvojitve in mednarodno priznanje,
- ustavo suverene države, ki je ustvarila potrebno normativno izhodišče za Slovenijo, kot pravno in socialno državo, utemeljeno na varstvu človekovih pravic, zasebni lastnini in svobodni pobudi,
- formalno demokracijo kot podlago za družbeno prenovo in preureditev,
- politično ureditev s parlamentarnim večstrankarskim sistemom.

NI ŠE URESNIČENO:

- nova država dejansko ni pretrgala kontinuitete s prejšnjo totalitarno ureditvijo. Ni ne priznala in ne obsodila najhujših dejanj totalitarne nasilja in kršitev človekovih pravic,
- Ustavi ni sledila zakonodaja, ki bi njena okvirna izhodišča prevedla na raven izvršljivosti. Ustava je ostala torzo, ki brez izvedene zakonodaje ne more obstati in je zato sama ogrožena,
- demokracija, kot podlaga za družbeno preureditev, je sicer dosežena na formalni ravni, ohranjena pa je oligarhična strukturiranost družbe iz komunističnega obdobja, v glavnem z istimi nosilci družbenih vlog in v bistvu nespremenjenimi razmerji družbene moči. To omogoča njenim nosilcem, da svoje dosedanje položaje tudi formalno legitimirajo in jih izkoriščajo za blokiranje nadaljnje demokratične preobrazbe.

“(Politična) razmerja pred petimi leti so bila bistveno manj ugodna, kot so danes. Takrat smo imeli poleg domačih nasprotnikov, ki jih je poosebljala KP s Kučanom na čelu, na slovenskih tleh še jugoslovansko vojsko, Slovenija pa je bila del jugoslovanske države. Kljub temu so podpisniki takratne Majniške deklaracije dobili za svoja stališča večinsko podporo slovenskih državljanov in temeljne zahteve deklaracije so se uresničile v dveh letih. Prepričan sem, da se bodo bistvene zahteve sedanje Majniške deklaracije uresničile v enakem razdobju. Nadaljevati moramo tam, kjer smo bili ustavljeni.”

JANEZ JANŠA
o Majniški deklaraciji
v Slovcu 20. maja 1994.

Ocena sedanjega političnega in pravnega položaja vodi do spoznanja, da gre za skoraj popolno kontinuiteto ureditve in razporeditve družbene moči, kot je veljala v komunističnem režimu, in za dejansko diskontinuiteto politične volje in naporov, ki so opredeljevali t.i. slovensko pomlad.

KAKO NAPREJ

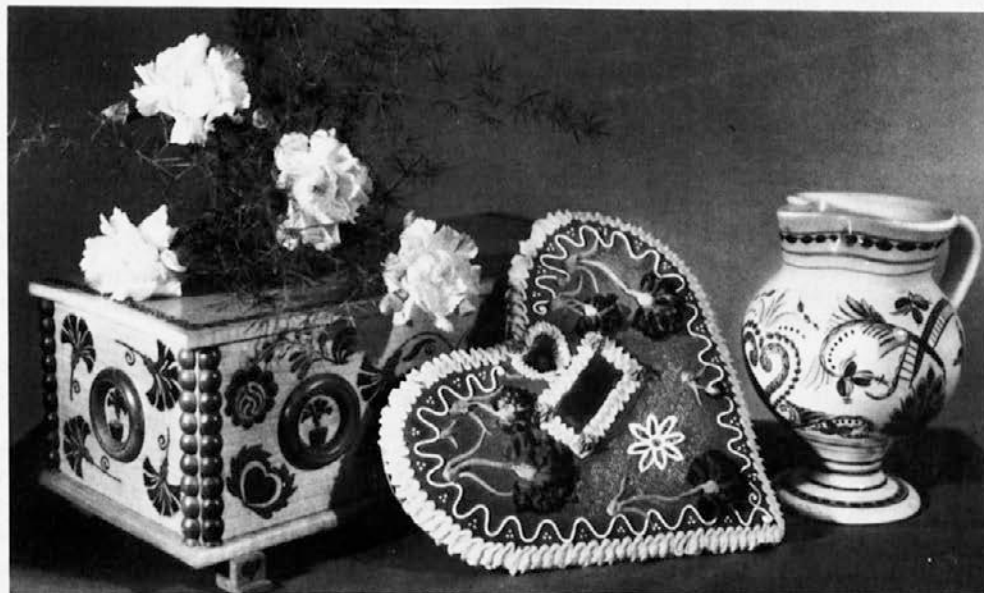
Nadaljevati moramo tam, kjer smo bili zaustavljeni:

– ponovno povezati in mobilizirati vse tiste sile, ki so izvedle preboj iz komunizma in začele z družbeno prenovno, in to na temelju sodobne politične organiziranosti,

– odločno nadaljevati z demokratizacijo družbe na temelju nove prerazdelitve družbene moči in družbenih vlog. Temu cilju naj služi v prvi vrsti pospešena privatizacija in reorganizacija državne uprave in javnih služb. Vse protizakonito prisvojeno družbeno premoženje je treba vrniti,

– pospešiti zakonodajo, ki bo zagotovila dejansko izvedbo ustave in ne le formalne uskladitve dosedanjega pravnega reda, ki je bil podlaga komunističnemu režimu.

Ljubljana, 19. maja 1994



Kdor ima srce,
zna za dom, solze,
za slovenske domovine raj.
Zanjo rad živi,
zanjo hrepeni,
njo, le njo bo ljubil vekomaj.



Ob rojstnem



dnevu

NEVERJETEN položaj je imel slovenski narod v zgodovini: Zivel je kot samosvoj osebek že skoraj tisočletje in pol, z Valukom in Borutom je stopal po normalni poti evropskih narodov, ki so se pričeli uteleševati v državah. A to Slovincem ni bilo dano - preveč smo bili na prepihu. Ohranili pa smo spomin in zavest o enkratnosti in posebnosti svoje biti, zidali smo svojo kulturo, gojili jezik, težili k zopetnemu vzniku, se vzpenjali po stopnicah politike in končno tudi lastne državnosti.

Pot ni bila lahka, bila je dolga in vijugasta. A ni nas zapeljala v močvirje, čeprav se je vila med tujci in nasprotniki, zatiralci in diktatorji. Ko je zgrmel na kup komunistični sistem, se je istočasno zrušila tudi zadnja tuja tvorba, ki je nadvladovala Slovenijo. Nekaj odločnih mož, ki so se opirali na zgodovinska dejstva in vidce predhodnike, je znalo izkoristiti trenutek in željo ljudstva, slovenskega naroda, ter je pomagalo pri rojstvu države, samostojne in neodvisne.

Tudi porod ni bil lahak. Ne samo, da je

grozila vojska: bili smo dejansko napadeni, da bi umaknili svoje težnje. A tudi tu se je pokazala zrelost in moč. Jugoslovanska vojska se je morala porazena vrniti, odkoder je prišla. In začelo se je novo življenje nove države.

Triletje je minilo od takrat, triletje težav, pa tudi triletje razočaranj in učenja iz napak. A vendar ne smemo izgubiti upanja. Pred nami so še leta in leta, novi izzivi in nove rešitve, pot pelje navzgor - kvišku srca! Ne gre vse, kakor bi moralo biti ali kakor si mi želimo. A vendar gre naprej!

Ob triletju -

Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet!

Po TD



ZA SPRAVO MED MRTVIMI

NAŠA zahodna kultura je zrastle iz treh korenin: iz judovske, grške in rimske.

Ena značilnosti teh treh osnovnih kultur je spoštovanje umrlih. V vsaki teh kultur najdemo to spoštovanje, ki so ga izkazovali tako, da so svoje rajne s spoštovanjem pokopavali. Tudi razbojniki in drugi hudodelci so imeli pravico do tega spoštovanja, ko so zadostili pravici.

Pri Izraelcih je značilno, da so svoje umrle pokopavali v zemljo, ali še rajši, da so jih polagali v kako duplino. Zgled jim je dal očak Abraham, ki je ženo Saro pokopal v votlini na polju Makpeli (1 Mojz 23). Tudi upornega Absolona so pokopali in sedem obešenih sinov matere Resfe. Tako ravnajo Judje z mrtvimi do danes. Pokopavajo jih navadno na lastnih pokopališčih.

Isto najdemo pri starih Grkih. V tem pogledu je značilna zlasti Sofoklejeva tragedija Antigona. Tiran ni pustil pokopati Antigoninega brata, ker se mu je uprl. Antigona pa ga je kljub prepovedi pokopala. Prišla je zato pred tirana. "Ali nisi vedela za mojo prepoved?" Njen odgovor se je glasil: "Vedela, kako ne! Toda tega niso prepovedali bogovi, zato sem brata pokopala."

Temu spoštovanju rajnih so sledili tudi poganski Rimljani, ki so svoje mrtve pokopavali zlasti ob cestah, na primer ob Via Appia. Njihovo spoštovanje pokojnih pa je veljalo vsem, tudi obsojenim na smrt. Tako so se ohranili grobovi krščanskih mučencev, četudi so bili mučenci v očeh rimskih poganov odpadniki in zločinci. En sam zgled: Prokonzul je škofa Ciprijana obsodil na smrt

z obglavljenjem, ker je ravnal zoper cesarsko prepeved. "Tako je blaženi Ciprijan pretrpel smrt. Zaradi radovednosti poganov so njegovo truplo pokopali kar v bližini," beremo v Aktih sv. Ciprijana.

To tradicijo je sprejelo tudi krščanstvo in jo še oplemenitilo z molitvijo za vse rajne, brez izjeme.

In sedaj, kaj vidimo? Revolucije ne spoštujejo mrtvih. Nasprotnikom odrekajo pošten pokop. Začelo se je s francosko revolucijo, se nadaljevalo z Leninovo in Stalinovo revolucijo in se z nacizmom preneslo v Titovo Jugoslavijo in s tem tudi v Slovenijo. Svoje ideološke nasprotnike niso le mučili in pobili - pometali so jih v kraška brezna, v reke, v morje. Še spomin nanje so hoteli izbrisati za vselej.

Toda politične razmere so se spremenile in postalo je mogoče obhajati spomin tudi na te žrtve ter jim dati primerno čast. Pri nas na Primorskem se je to zgodilo z žrtvami cerkniške tragedije. Svojo čast so dobili partijci, ki so padli ob nemškem napadu na Cerčno ob koncu januarja 1944, pa tudi oba kaplana in druge žrtve, ki so jih krivično obsodili ter likvidirali na Lajšah nad Cerčnim in vrgli v brezno. Že večkrat je bila spominska maša.

Oglašati so se začeli na Dolenjskem. Žrtvam revolucije in v času po njej so pričeli postavljati spominske plošče z imeni. "Taka spominska znamenja so odkrili v že več kot štiridesetih krajih na Dolenjskem, Notranjskem, v Suhi Krajini in na delu Gorenjske," beremo v Delu. Na Primorske so tako znamenje postavili v Črnem vrhu. Drugod

še čakajo.

Istočasno se pojavlja tudi ideološka nestrpnost. Bivši borci ugovarjajo, da gre za "kolaboracioniste" in govore ob takih prilikah vzamejo za hujskanje. Ni jim všeč, če izgine kako spominsko znamenje NOB. Obenem pa je bilo poškodovanih že nekaj plošč z imeni žrtev revolucije in Lipa sprave na ljubljanskih Žalah je bila že nekajkrat polomljena ter je morala biti zamenjana z novo...

Zato pomislimo: Ali se hočemo vrniti k naši evropski kulturi in spoštovati vse umrle, na kateri koli strani so zaključili svoje zemsko potovanje? Padle vojake v prvi in drugi svetovni vojni so dostojno pokopali povsod. Iz Rusije vračajo italijanske vojake, prepeljujejo jih v domovino, da bodo počivali v domači zemlji. V Ljubljani je že po prvi svetovni vojni lepo urejeno pokopališče italijanskih vojakov, v Kranju pa so na pokopališču uredili grobove pri nas padlih nemških vojakov v drugi svetovni vojni. Torej okupatorjevih vojakov, kar je prav in pošteno. Ali smo zmožni takega spoštovanja do vseh naših mrtvih, brez ozira na to, na kateri strani so postali žrtve?

Mesec junij nam obudi vsakoletni spomin na tisoče povojnih žrtev, zlasti vrnjenih iz Vetrinja ter zverinsko pobitih. Po dolgem molku se jih moremo javno spomniti in pomoliti za pokoj njihovih duš ter porovati na kraje, kjer počivajo njih izmučene kosti. Nočemo biti še naprej del balkanske kulture - v Evropo stopamo kot kulturni narod, ki spoštuje vse svoje mrtve.

Po K.H.



Pri enem množičnih grobov povojnih žrtev v Kočevskem Rogu

MED dobo revolucije, v začetku julija leta 1944, sem fantič sedemnajstih let, borec v deseti brigadi, hodil v koloni in z mitraljezom preko rame skozi Žužemberk. V spominu mi je ostal pogled na počeni zvon v lini in požgano zidovje nekdanj mogočne farne cerkve. Z neveselimi občutki sem takrat gledal uničene vasi in cerkve v razvalinah.

Žužemberk slavi

Danes pa sem vesel, da sem spet na Dolenjskem in prav na tem mestu kot takrat med kruto revolucijo. Saj je danes čisto drugačno okolje in vzdušje. Takrat nas je bilo strah vsega, danes nič več.

Po tolikih letih je žužemberška farna cerkev končno v obnovi. Ni še gotova, bo pa kmalu. A danes jo je obdala množica vernikov, tudi pisanih naronih noš ni manjkalo. Svetišču so pripeljali zvonove, ki bodo po petdesetih žalostnih letih spet zapeli Bogu v čast, Slovencem na Dolenjskem pa v veselje in tolažbo. Ko je zaradi vere preganjani beograjski nadškof Perko, dolenski domačin, med mašo pridigal svojemu, po komunizmu tako preganjanemu ljudstvu, so se mi zasolžile oči.

Kakor je narod petdeset let čutil nad sabo demonsko vzdušje, je zdaj z zanosom doživljal zmago božjo nad satanom, ki se je petdeset let smejal razvalinam svetišča in ni pustil obnove. Danes je poražen.

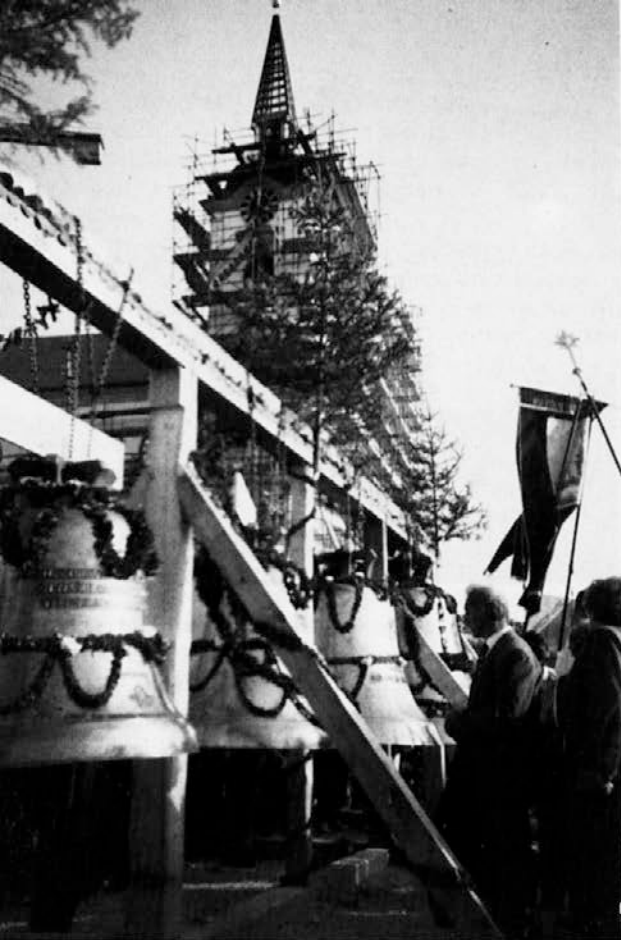


Neizmerno veselje sem občutil, ko sem mogel slikati čisto drugačno kolono ljudi kot so bile tiste pred petdesetimi leti, ko so jih gonili v smrt. Konjeniki v narodnih nošah s slovensko zastavo, dekleta in žene v narodnih nošah, pevci, muzikanti, gasilci v uniformah in s prapori na čelu. Med to pisano množico pa z zelenjem in barvami slovenske zastave ovenčani zvonovi, ki so jih vlekli traktorji. Duhovščina z ministranti, pa voz s škofom in stiškim opatom, mladi in stari verniki v dolgi procesiji... Nepopisno slavje žužemberške srenje, ki je prineslo vernim in zvestim srcem zadoščenje za vse pretekle krivice.

Za vsak zvon posebej, ki ga je nadškof Perko blagoslovil, je pevski zbor zapel primerno pesem. In kakor hitro so zvonovi viseli na tramu, takoj so



Iz
polstoletnih
razvalin
je vstalo
novo
svetišče.
Dne 15. maja
letos
so veseli
verniki
pozdravili
nove
zvonove.



se jih lotili vneti klenkarji z lesenimi kladivi. Čudovite melodije pritrkavanja so napolnile ozračje in tudi naša srca. Pesem zahvale za vse, za čas preizkušenj in za današnje slavje, ki ga navzoči ne bomo zlepa pozabili. Če bi prišel samo za to praznovanje v Slovenijo, bi bilo vredno priti.

Po slovesni maši smo bili vsi povabljeni na pravo ljudsko slavje. Za vse je bilo dovolj jedače in pijače, krofov in potice. Nekaj tisoč udeležencev je ta dan nasitil in napojil farni pastoralni svet s pomočniki, ki so krožili med množico s pijačo in pladnji hrane. Vsi smo se pošteno pokrepčali. Našel in izrabil sem priliko, da sem vprašal nadškofa Perka, kako je v Beogradu, od koder je prišel za to slovesnost v rodno domovino. Povedal je, da se tam nadaljuje preganjanje katoličanov. Vlada sovraštvo, kakor je vladalo na Dolenjskem v letih 1941 - 1945.

Za nas pa naj velja: Nič več sovraštva, nič več vojnih grozot!

Bog živi vse Slovence!

JOŽE KOŠOROK

Pisec tega članka je sydneyski rojak in dolgoletni naročnik MISLI. Za te vrstice kakor tudi za fotografije, ki so njegovo delo, se mu iskreno zahvaljujemo. — Jože je šel domov na praznovanje mamine stoletnice, pa si je vzel čas in se pridružil Žužemberčanom ob veselem dogodku blagoslovitve zvonov.

DIVJE SO ŠIRNA POLJA ZARASLA

Divje so širna polja zarasla,
ki so nila nekoč žitna polja.
Le redki ponosno kljubujejo klasi. —
Ali so žita divja rast?

Stari domovi se vgrezajo v zemljo
in stare navade in stari časi.
Na njih podrtinah rastejo novi. —
Komu domovi? Komu grobovi?

Tuji ljudje so jih naselili;
s tujim življenjem in govorico.
Saj so iz tujih krajev prišli. —
Ali smo tujci in prišleki mi?

Mi, domačini, ki smo odšli.
Po belih cestah v beli svet.
In se po njih spet in spet vračamo. —
Ali smo le še na cestah doma?

TONE KUNTNER



Naša evangelizacija

Članek o misijskih problemih nam je poslal naš posinovljeni afriški misijonar, frančiškanski pater MILAN KADUNC. Vrstice nas spodbujajo, da misijonov ne pozabimo v svojih molitvah, pa tudi ne z darežljivimi darovi v pomoč evangelizaciji.

PRED povratkom na moje delovno mesto v Benin sem uredniku obljubil, da bom kaj napisal za revijo "Misli". Toda preteklo je več kot pol leta in p. Tone me je moral ponovno spomniti na moje obljube.

V zadnjih dveh letih se v Cerkvi po vsem svetu, tudi v Sloveniji in Avstraliji, veliko govori o **novi evangelizaciji**. V raznih revijah se je o tem že veliko pisalo. Zadnje mesece pa se tudi tu pojavljajo v tisku naslovi s to temo. Zato mislim nekaj spregovoriti o tem glede na tukajšnje razmere.

Oznanjati evangelij je imela Cerkev vedno za eno svojih bistvenih lastnosti, kajti Cerkev raste iz oznanjevanja. Evangelizacija je božje delo, vendar se Bog poslužuje človeka navdihnjenega s Svetim Duhom, da vrši to poslanstvo. Izvrševanje tega poslanstva pa se je in se bo tudi v bodoče opravljalo na raznih krajih različno, čeprav vsi in povsod oznanjamo isti evangelij. Mislim, da odtod izvira različna terminologija za evangelizacijo, kot je "prva", "druga", "nova", pa tudi "inkulturirana" evangelizacija.

V Afriki, še bolj natančno: v škofiji Natitingou, kjer delujem na severu Benina, govorimo predvsem o **prvi evangelizaciji**. Le-ta je tam, kjer večina ljudi še ni slišala za Kristusa in njegov evangelij. Krščanstvo je torej še "v povojih" in mislim, da naša škofija spada vanje. Res težko bi bilo govoriti o **novi** ali **drugi** evangelizaciji na področju, kjer je le okoli tri odstotke katoličanov in ne veliko več kristjanov.

PA VENDAR "NOVA" EVANGELIZACIJA

Torej v misijskih deželah, kamor spada večina Afrike, govorimo o **prvi** evangelizaciji. Nova ali druga evangelizacija pa je namenjena predvsem tam, kjer se je krščansko oznanilo že pred davnimi stoletji razširilo, vendar pa je preko stoletij do danes zaradi različnih pojavov postalo mlačno, prezrto v javnosti in večkrat kaj malo prakticirano. To so predvsem razvite dežele, kamor gotovo spada "krščanska" Evropa. Kljub temu, da v misijskih deželah govorimo o prvi evangelizaciji, nas vse, ki delujemo za širjenje evangelija na tem področju, klic po novi evangelizaciji ni pustil indiferentne. Vedno bolj smo prepričani, da je le-ta potrebna tudi

pri nas, seveda v precej različni obliki kot v Evropi.

V mnogih člankih je bilo že zaslediti naslove o inkulturirani evangelizaciji, zadnji dve desetletji pa se je o slednji še posebno veliko govorilo. Največji zagovorniki le-te pa sedaj ugotovljajo, da je na mnogih krajih šla prehitro in brez pravega razločevanja, kaj je v skladu z evangelijem in kaj ne. Jaz mislim takole: če je evropsko krščanstvo potrebovalo 2000 let za prečiščevanje, bo tudi Afriki potrebna daljša doba, da sprejme res samo tisto, kar je v afriški kulturi dobrega, v skladu z evangeljsko resnico in katere vrednote so že dobro preizkušene na mnogih krajih. Le tako se bomo lahko izognili raznim sinkretizmom, ki jih je polno v vseh sektah, katere se v Afriki zelo hitro širijo. Žal se je ta marsikje pojavil tudi v krščanstvu.

Zato ni nič čudno, da do pravih spreobrnjenj - vsaj po naših merilih - v mnogih krajih še ni prišlo. Sam opažam, da se jih za krščanstvo odloča vedno več, kar se vidi v vsakoletnem večjem številu katehumenov. Po nekaj letih pa se jih večina vrača v "poganske" tradicionalne običaje - kljub temu, da hočejo ostati in ostanejo kristjani. Prihajajo še dokaj redno v cerkev, vendar se udeležujejo tudi večine njihovih tradicionalnih obredov, ki imajo po eni strani res marsikaj pozitivnega, po drugi pa tudi mnogo prvin, ki niso v skladu s krščanstvom.

Na področju, kjer delujem in smo pred dvema letoma praznovali komaj petdesetletnico začetka evangelizacije, je mnogokrat slišati, da moramo biti strpni in ljudi počasi spreobračati, da ne bi naredili več slabega kot dobrega in "ugasili tlečega stenja" (Prim Mt 12,20). Vendar bo potrebno enkrat začeti. Sam mislim: bolj bomo odlašali, težje bo. Toda postavlja se vprašanje: kdo in kako? Kako vskladiti evangelij s kulturo, v kateri delujemo in se gotovo zelo razlikuje od evropske? Cerkveni dokumenti zadnjih let nam veliko govorijo o tem. To misel poudarja tudi papež Janez Pavel II. ob vsakem svojem obisku v Afriki in tako nadaljuje začeto delo Pavla VI. Torej zadnja papeža, afriški teologi, kot tudi cerkveni dokumenti zadnji let poudarjajo, da so prvi poklicani k temu delu domači pastoralni delavci. Mnenja pa sem, da se jim bomo brez dvoma morali pridružiti tudi misijonarji. Na žalost pa je večina domačih pastoralnih delavcev vzgojena

v Evropi ali pa v evropskem duhu in niso preveč navdušeni za to. Po drugi strani pa tudi sami obdržijo in uporabljajo mnoge prvine afriških religij. Med njimi so zlasti katehisti, naši prvi sodelavci pri evangelizaciji. Pa tudi nekateri redovniki, redovnice in domači duhovniki so zapadli v te vezi, katerim se je včasih težko izogniti, če hočejo ostati Afričani med Afričani.

Vemo pa, da je res, kar pravi papež Pavel VI., da "današnji človek rajši posluša pričevalce, kakor pa učitelje, če pa posluša učitelje, jih zato, ker so pričevalci." Vprašanje je, kakšni pričevalci smo? Večkrat se bojimo podati na pot, ker smo v strahu, da bomo zašli. Zato smo vsi pričakovali spodbud od posebne škofovske sinode, ki je bila v aprilu letos v Rimu. Toda kaj storiti, ko vidimo, da se razne sekte, verjetno bolj prilagojene afriški mentaliteti, množijo kot gobe po dežju? Kaj storiti, ko dan na dan trkajo na naša vrata vasi, ki bi rade krščansko oznanilo, pa se jim vsiljujejo razne sekte in druga verstva? Tako "izgubljam" potencialne kandidate za krščanstvo, ker smo pač preobremenjeni, premalo prilagojeni afriški mentaliteti in običajem ter skušamo črnim bratom večkrat vsiliti naš "edino pravilni" pogled na krščanstvo. Le-to - kot vemo -

je bilo preko stoletij zelo obremenjeno z evropsko kulturo, ki gotovo ni edina zveličavna. Ne smemo ostati križem rok ob vseh teh problemih in se prepustiti toku, ki nas bo pripeljal, kamor pač nas bo. V teh preizkušnjah in dvomih, ki nas tarejo vedno močneje, morda bolj kot kdajkoli prej potrebujemo smernic, da ne bi zašli na krivo pot. Saj so nekatere evangeljske resnice in vrednote pač nespremenljive in jih ne moremo vsak po svoje tolmačiti, če hočemo ohraniti vsaj delno edinstvo Cerkve. Besede apostola Pavla: "Gorje mi, če bi evangelija ne oznanjal," pa naj si bo "prilичno ali neprilичno", me vsak dan znova spodbujajo, da je nekaj pač potrebno storiti. Večkrat, se mi zdi, stojimo pred zidom, skozi katerega ne vidimo ali pa nočemo videti, zlasti še, če ne dobimo ustrezne podpore pri zato odgovornih. V takih trenutkih se spomnim nasveta apostola Pavla Timoteju, kateremu pravi: "...Zakaj pride čas, ko zdravega nauka ne bodo prenesli, temveč si bodo za čehljanje ušes kopicili učitelje po svojih željah in bodo ušesa odvrčali od resnice, obračali pa se k bajkam." Te misli sprašujejo mojo vest in bi morale spraševati vsakega, ki se ima za kristjana, kajti oznanjevanje evagelija je naloga nas vseh.



"... Na sliki je naša župnijska cerkev v Permi, ki pa je zdaj že mnogo premajhna. Vsako nedeljo imamo v njej dve maši, da se lahko vsi verniki udeležijo. Dve ostali nedeljski maši so pa na podružnicah.

... Avstralskim dobrotnikom se zahvalim za dar 7000 avstr. dolarjev, ki sem jih prejel preko Vaših dušnih pastirjev. Del denarja je bil za nakup avtomobila, del za gradnjo cerkvice, del pa je bil za Karitas (za revne, lačne in zapuščene, zlasti starejše osebe). Zgradil sem dve cerkvici in začel tretjo, ki je sedaj dokončana. Tudi četrta je že skoraj pod streho, a zanjo bo vzelo več časa, ker sem z denarjem pri koncu. Gradim pa tudi manjšo osnovno šolo s tremi razredi. Zanj sem dobil denarno pomoč iz Nemčije, a medtem je bil afriški frank devalviran ter je ves uvoženi material za 100% dražji. Verjetno bomo morali sedaj večino del zaključiti v lastni izvedbi, kar pa bo vzelo dosti več časa. Pričela se je deževna doba in ker so tu ljudje izključno poljedelci, so vsi zaposleni na poljih... Naj bo že kakorkoli, prepričan sem, da bom dela z božjo pomočjo prej ali slej končal, kot sem doslej vse, česar sem se lotil... Vsem želim obilo božjega blagoslova!" /Iz pisma p. misijonarja Milana Kadunca/

Dva Toneta med nami

Dva Toneta, oba gledališka igralca, prideta med avstralske Slovence v mesecu juliju.

Pred dobrim letom dni smo pozno v noč sedeli v Baragovi knjižnici skupaj s Kamniškimi Koledniki. Tone Gogala, ki je bogatil njihove nastope z dramskimi vložki in drugimi recitacijami, se je nekako takole predstavil:

Rojen sem v Kranju 10. januarja 1945. Tam sem končal osnovno šolo in dve leti gimnazije. Drugi dve leti pa v Škofji Loki, kjer sem tudi maturiral. Že v mladinskih letih sem se navdušil za igranje v gledališču. Oče in mati sta igrala v kranjskem Prešernovem gledališču in s tem zastrepila tudi mene. Po maturi sem se vpisal na igralsko akademijo v Ljubljani in jo tudi dokončal. Že v času študija sem sodeloval v Slovenskem narodnem gledališču v Ljubljani in se kasneje tam tudi stalno zaposlil do leta 1980. Nato sem odšel v Trst in tam ostal do zdaj...

Po trinajstih letih bi se rad vrnil v Dramo, v Ljubljano. V Trstu bom prevzel samo en gledališki projekt na leto. Še naprej bom sodeloval na radiu Trst A, kjer veliko delam: berem razne romane, radijske igre in priložnostno tudi poezijo...

Ravno štirinajst dni predno sem odpotoval v Avstralijo, mi je na mojo prošnjo in nekajletno prigovarjanje Matjaž Kmecl napisal monodramo. Andrej Smole - znameniti Slovenec. Dogajanje se začne 30. novembra na domu Andreja Smoleta. Ta je povabil svoje prijatelje na godovanje. In prvi je prišel Prešeren. Pred drugimi mu je Andrej v naročju umrl. Zadel ga je kap. In takrat se začne monodrama. V drugem svetu začne Andrej Smole premišljevat o svoji življenjski poti, odnosu do slovenstva, do založništva, poezije, o svojem potovanju po Evropi, o ljubezni...; marsikaj se dogodi. In to je ta drama, ki mi jo je napisal... To bom zdaj najprej začel, jo postavil na oder. Verjetno v Narodni galeriji v Ljubljani čez dva dobra meseca...

Minilo je leto dni in spet je bil tu (v začetku letošnjega aprila). Po mizi je razgrnil velik plakat iz katerega izstopa igralčev portret s portretom Andreja Smoleta v njegovi roki. Tudi nam želi predstaviti svojo monodramo, prek katere bomo lahko v pristnejši luči spoznali Prešernove sodobnike in čas, ki nam je dal največjega pesnika, nam bo tako postal bližji.



Tudi drugi Tone nam je poznan; morda bolj kot pesnik ali pa tudi ne, saj je pred leti gostoval med nami z Mestnim gledališčem iz Ljubljane s Partljičevim delom Moj ata, socialistični kulak. Pred tem smo ga srečali kot pesnika in recitatorja. Takrat nas je navdušil s svojo pesniško zbirko Moja hiša, ki je še isto leto izšla v Melbourneu v angleškem prevodu.

Pri predstavitvi Toneta Kuntnerja ne manjka podobnosti s prejšnjim Tonetom. Kuntner je rojen slabi dve leti pred Gogalo, 13. maja 1943 v Tratah v Slovenskih goricah. Diplomiral je na igralski akademiji v Ljubljani. Od leta 1969 je član Mestnega gledališča ljubljanskega. Toneta ne nastopata le na gledaliških odrih, ampak igrata tudi v filmih in televizijskih igrah.

Igralec - pesnik nam je pred leti pri študentski skupini na Tromostovju pripovedoval o poklicu pesnika. Govoril je o rojstni hiši, o očetu, ki ga je zemlja privezala nase; o materi, ki je očetovi trdi klenosti dodala toplino in smisel za duhovno... Domača zemlja, čutenje z ljudmi, trpka bolečina propadajočih kmetov in vera v dom ga je zaznamovala morda do te mere, kot pred stoletjem Gregorčiča. Tako se je mnogim, preprost in vselej razumljiv, priljubil.

Njegova "hiša" in "domačija" sta dobila v zadnjih letih še dodaten pomen. Morda bi ga smeli imenovati kar "pesnik slovenske pomladi". Sredi maja je izšla njegova najnovejša pesniška zbirka z

Tone Gogala v vlogi Andreja Smoleta, ki nam ga bo predstavil





Tone Kuntner
— na sliki v sredini
pod napisom —
ob Prešernovem
spomeniku.
Protestno
zborovanje
je v podporo
Janezu Janši.

naslovom O domovina. Prve dni junija jo je predstavil javnosti. Njegovi stanovski kolegi, med njimi tudi Tone Gogala, so recitirali njegove pesmi. A to ni bila prva predstavitev. Njegovi verzi spremljajo novo slovensko pomlad. Dne 28. marca letos je na protestnem shodu v podporo Janezu Janši ob Prešernovem spomeniku klical zbranim:

*Priletela, priletela
mala golobica bela -
srečna prosta in vesela
kot iz sanj.*

*Tiho je zagrulila,
in zapela kakor slavček
milo pesem o svobodi*

*na ta slavni dan.
Bo živela, preživela,
mala golobica bela,
v divji jati
črnih vran?*

V svojem iskreni ljubezni, veselju in ponosu do slovenske samostojnosti je enega od svojih sosedov, predsednika države, opomnil, da bi na državni praznik le moral na hiši izobesiti državno zastavo. Se divja jata obrača tudi proti njemu? Morda pa črnih vran ne bo čez ocean!

Kuntner nam bo predstavil te dni dokončan slovenski film Halgato, ki je bil posnet po romanu Ferija Lainščka Namesto koga roža cveti. Film pripoveduje o življenju prekmurskih Slovencev in tamkajšnih Ciganov. Spregovoril bo še o filmu Na Klancu, ki je bil posnet po istoimenskem Cankarjevem romanu. Gotovo pa nam ne uide predstavitev pesniške zbirke O domovina.

Naprej naj pripovedujeta Toneta sama!

P. TONE



THE LANGUAGE EXPO AUSTRALIA 1994 bo v Sydneyu od 21. do 23. julija v prostorih Sydney Convention & Exhibition Centra, Darling Harbour. Namen prireditve je ta, da razstavljalci predstavijo svoj jezik in obenem vzbudijo zanimanje za deželo, kjer ta jezik govorijo.

Avstralija je kot multikulturna dežela spoznala, da je tako v privatnem kot poslovnem življenju dobro znati več kot le svoj jezik. Glavni poudarek razstave bo torej gotovo na učenju jezikov.

Sodelovali bomo tudi Slovenci, četudi smo za prireditev zvedeli zelo pozno. Kako se bomo predstavili in kakšen uspeh bomo imeli, zavisi od nas samih. Priprave organizira Marija Senčar, predsednica The Slovenian Studies Foundation Trust, ki ima na skrbi poučevanje slovenščine na Macquarie univerzi, potrebuje pa seveda nekaj dobrih pomočnikov. A The Language Expo Australia je gotovo pravi kraj, kjer o slovenščini in deželi Sloveniji zvedo ljudje, od laikov do profesionalcev, ki se ukvarjajo z jeziki sveta.

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

NAŠA POKOJNA

DNE 14. maja je na svojem domu v Brisbanu (Kangaroo Point) umrl ANTON KARLIN. Rojen je bil 27. maja 1914 v Studenicah pri Poljčanah. V Avstralijo je prišel leta 1949. Od vsega začetka je bil zaposlen pri železnici države Queensland. Služboval je na raznih krajih kot namestnik načelnika železniške postaje. Zadnji kraj, kjer je opravljal to službo, je bil Toowoomba, Qld. Tu se je upokojil ter se preselil v Brisbane. Leta 1959 se je poročil z Lauro Dawson, avstralskega rodu. Rodili so se jima štirje otroci: Tanya, Bruno, Gina in Mitzi. Vsi živijo v Sydneyu. Pogrebni obred je bil opravljen dne 19. maja v cerkvi sv. Jožefa, Kangaroo Point, Brisbane. - Pokojni Toni je bil znan po zdravem humorju: z vsakim se je znal pošaliti, vendar pri tem ni bil nikdar žaljiv. Rad je pomagal potrebnim, kolikor je pač zmogel. Poleg svoje družine zapušča tudi dve sestri: Milka Padovan živi v Dobrovniku, Lojza Habljak pa v Zagrebu.

Dne 24. maja je v Sydneyu tragično preminul ROBERT FRANC POLANEC, ki je bil rojen 12. aprila 1968 v Liverpoolu v družini Franca in Marije r. Nad. Pokojnikov oče je doma iz Maribora, mati pa je iz Kotoribe v Medjimurju. Robert je bil krščen v Liverpoolu, prvo sveto obhajilo je prejel v Leppingtonu, kjer njegovi starši še sedaj žive, birman pa je bil v Camdenu. Najprej je obiskoval katoliško šolo v Liverpoolu, potem se je vpisal v srednjo šolo St. Gregory College v Narellanu. Po maturi je hotel postati zemljemerec, a bolezen mu je preprečila študij in moral je za nekaj časa celo v bolnišnico v Campbelltownu. Po vrnitvi zdravja je nastopil vajeniško dobo in postal avtoklepar. V

zadnjem času je živel v Dec Why in se šest tednov pred smrtjo poročil s Karen Haythorpe. Poleg nje in staršev zapušča tudi sestro Brigito, strica Alojza, teto Barbaro in več bratrancev ter sestričen. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Merrylandsu v petek 27. maja. Grob je dobil na liverpoolskem pokopališču.

Vsem sorodnikom obeh pokojnih naše iskreno sožalje. Naj jim bo Tolažnik Sveti Duh uteha, Žalostna Mati božja pa prav tako tolažba z upanjem na vstajenje in ponovno srečanje s pokojnimi.

FIGTREE je na sporedu za slovensko mašo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu, vedno ob peti uri popoldne. Torej na nedeljo 26. junija in 10. julija. To drugo julijsko nedeljo bo po maši v dvorani "Planice" nastopil pesnik **Tone Kuntner**, ki bo v tem času z ženo Sonjo gostoval v Avstraliji. Podal bo nekaj izbranih pesmi in predstavil novi slovenski film. Dalje je sveta maša v Figtree v nedeljo 24. julija. V avgustu pa bo tam slovenska maša trikrat: 14., 21. (izredna) in 28. avgusta. Po izredni maši bo spet kulturni dogodek: v dvorani "Planice" bo nastopil dramski igralec **Tone Gogala** in predstavil s monologom Andreja Smoleta, enega pomenljivih Slovencev preteklega stoletja.

NEWCASTLE bo za slovensko mašo spet na vrsti v nedeljo 31. julija. Navajam kraj, kjer je slovenska maša, za tiste, ki morda še ne vedo ali pa so pozabili: cerkev Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Pričetek ob šesti uri zvečer. Pred mašo je prilika za zakrament sprave, po maši pa običajno srečanje v dvorani. Tamkajšnje društvo Tivoli skrbi za povezavo rojakov s tem, da prireja razna srečanja in piknike. Pred nekaj tedni so gostili rojake iz Wollongonga, ki so prišli v Newcastle z dvema avtobusoma. Vsi udeleženci se zelo pohvalno izražajo o tem srečanju. Ideja je posrečena in bilo bi lepo, če bi se večkrat na ta način srečavali in spoznavali med seboj. Ne le v Newcastleu, ampak tudi po drugih naselbinah rojakov. Res vredno posnemanja!

CANBERRA ima slovensko službo božjo na nedelje 19. junija, 17. julija, 21. avgusta - vedno ob štirih popoldne. Na nedeljo 18. septembra, ko je že pomlad in dan daljši, pa bo maša spet ob sedmih zvečer. Maša je redno na tretjo nedeljo v mesecu.

NOVOMAŠNIŠKA POSVEČENJA bodo tudi letos v vseh treh slovenskih škofijah na praznik apostolov Petra in Pavla. Imena letošnjih novomašnikov preberite v rubriki Izpod Triglava.

Naj bo moja omemba vabilo k molitvi zanje in za novomašnike po vsem svetu, pa tudi za duhovniške in redovniške poklice. Nedavno sem bral v "Družini", da v Italiji z vsakim letom narašča število bogoslovcev. Bog daj, da bi bilo tako povsod, tudi v naši rodni domovini! Če bomo redno molili za duhovne poklice, potem smemo pričakovati, da bodo tudi naši izseljenci tu in po svetu imeli svoje dušne pastirje. Sami se res žal ne moremo pohvaliti z duhovniškimi poklici tu v Avstraliji - upajmo in molimo, da bo bolje pri naslednji generaciji.

SVETA BIRMA bo pri nas v Merrylandsu v nedeljo 16. oktobra. Birmoval bo Beda Heather, škof parramattske škofije, kamor spada naš misijon. Rad je ustregel naši prošnji in določil datum.

Letošnji birmanci so se predstavili našemu občestvu pri sveti maši na materinski dan, 8. maja. Molimo zanje, da bi se dobro pripravili na prejem zakramenta potrjenja in potem tudi z njim živeli s pomočjo svojih staršev, botrov in naše oltarne skupnosti.

DVA NASTOPA v naši dvorani. - V nedeljo 10. julija bo pri nas znani slovenski pesnik **Tone Kuntner**. Po maši bo nastopil v naši dvorani. (Isti dan popoldne po maši pa tudi v Wollongongu, kot omenjeno pod odstavkom "Figtree".) Recital bo nekaj svojih izbranih pesmi, obenem pa nam bo predstavil tudi vsebino enega slovenskih najnovejših

filmov. Z njim pride v Avstralijo njegova žena Sonja, ki bo tudi deloma sodelovala pri nastopih.

V nedeljo 7. avgusta pa bo v dvorani druga kulturna prireditev. Med nami bo dramski igralec **Tone Gogala**, ki nam bo predstavil znamenitega Slovenca preteklega stoletja, Andreja Smoleta. Prireditev bo po končani maši s pričetkom ob enajstih.

CAR RALLY je na sporedu za nedeljo 3. julija. Prijavite se lahko še v juniju na katerokoli nedeljo po maši v dvorani. Lepo vabimo k sodelovanju tako mladino kot odrasle. - Letošnjo prireditev organizirata lanska zmagovalca Boris in Renata Kobal.

STOJNICA je spet na sporedu v petek 8. julija. Kot navadno se priporočamo za primerne predmete, le obleke imamo za enkrat še dovolj. Hvala vsem za sodelovanje v preteklosti, obenem pa se priporočamo za pomoč v bodoče.

NABIRKA za škofijo Parramatta, v katero spada Merrylands in z njim naše versko središče sv. Rafaela, je po vseh cerkvah škofije trikrat na leto. Prva je bila v maju, druga bo 7. avgusta, tretja pa 13. novembra. Škof Beda, ki je postal prvi škof mlade, pred nekaj leti ustanovljene škofije, se priporoča naši radodarnosti. Saj ima škofija velike obveznosti pri raznih dejavnostih. Darovi so takse prosti, zato vprašajte za potrdilo.

P. VALERIJAN



Prizor iz
Finžgarjevega
"Divjega
lovca",
ki ga je naša
igralska
skupina
predstavila
23. in 24.
aprila letos.



IZPOD TRIGLAVA

JUNIJ je mesec novomašnikov. Letos je duhovniških posvečenj manj kot prejšnja leta, pa vendar smo lahko kar zadovoljni v primerjavi z drugimi deželami, ki so mnogo večje od naše.

Ljubljanska nadškofija ima devet novomašnikov, koprski enega, razne redovne družine pa jih imajo sedem. V diakone (to so novomašniki prihodnjega leta) pa bodo v koprski škofiji posvečeni štirje bogoslovci, v ljubljanski nadškofiji jih je osem, v mariborski pa pet, dočim je eden iz redovne skupnosti salezijancev.

Novomašniki ljubljanske nadškofije so: **Franc Alič** (župnija Žiri), **Marko Japelj** (Vrhnika, dočim je bil rojen v Argentini), **Milan Kelvišar** (župnija Brusnice), **Miloš Košir** (župnija Kranj-Zlato polje), **Marko Marinko** (župnija Brezovica pri Ljubljani), **Franc Miklič** (župnija Ambrus), **Vidko Podržaj** (župnija Ljubljana-Siška), **Roman Poljak** (župnija Moravče) in **Roman Starc** (župnija Leskovec pri Krškem).

Novomašnik koprške škofije je **Peter Černigoj** iz Ajdovščine.

Mariborska škofija letos zaenkrat nima nobenega novomašnika - morda bo posvečen eden od letošnjih diakonov.

Od redovnih novomašnikov sta dva frančiškana: **p. Igor Štampfel** (župnija Novo mesto - Sv. Lenart) in **p. Darko Žnidaršič** (župnija Tržič). Jezuiti so trije: **Ivan Hočevar** (župnija Šmihel pri Žužemberku), **Janez Perčič** (Šenčur pri Kranju) in **Robin Schweiger** (Ljubljana-Šentvid). Minorit je **Andrej Šegula** (Sveti Martin-Hajdina) in eden salezijanec: **Peter Polc** (Čemšenik).

Posvečeni bodo na praznik sv. Petra in Pavla, 29. junija. Zlasti ob dnevu posvečenja se jih

spomnimo v svojih molitvah. Želimo jim stanovitnosti na začetni poti, ki gotovo ni lahka.

ŠKOF DR. JANEZ JENKO, ki je prišel med nas v Avstralijo kot prvi slovenski škof in leta 1968 blagoslovil slovensko cerkev sv. Cirila in Metoda v Melbournu, obhaja letos **biserni mašniški jubilej**, šestdesetletnico mašniškega posvečenja. Obenem letos mineva tudi trideset let, kar je bil posvečen v škofa. Oba jubileja bodo praznovali skupno v nedeljo 10. julija v koprski stolnici.

Škof Jenko ima velike zasluge za ustanovitev obnovljene koprške škofije v povečanem obsegu. Vedno ga je odlikovala ljubezen do dela in reda. Tudi zdaj v pokoju kljub svojim 84 letom rad priskoči na pomoč svojemu nasledniku škofu Pirihu.

Ob visokem jubileju se ga tudi avstralski Slovenci radi spominjamo ter mu iz srca čestitamo. Naj učaka še vrsto višjih jubilejev!

ZAČASNIH BEGUNCEV je po zadnjih podatkih v Sloveniji še 31.000. Od teh je 18.000 žensk in 13.000 moških. Otrok do osemnajstega leta je med njimi 13.000. Po narodnosti je med begunci 77% Muslimanov, 16% Hrvatov, 2% Srbov in 5% drugih.

AZIL za najdene živali je dobilo mesto Maribor v ulici Na terasi. Ustanovilo ga je Društvo za zaščito živali. Vendar se kar vsi sosedje od vsega početka pritožujejo nad tuljenjem in laježem psov, ki kalijo mir podnevi in ponoči. Pritožili so se že na razne naslove, kjer so upali dobiti zaslonbo, a brez uspeha. Tudi tožba, naj bi azil premestili na kak samoteren kraj, ni prinesla zaželenega uspeha. Zdaj so začeli pošiljati odprta pisma najvišjim slovenskim oblastem. Če pravici ne bo zadoščeno, tako so zagrozili, bodo poleg sodnega procesa sprožili postopek na mednarodnem sodišču za zaščito človeških pravic.

Včasih imajo živali res več pravic kot pa jih ima človek.

PESEM združuje vse bregove, je ob tem poročilu zapisala Družina. V dvorani prosvetnega društva v Horjulu se je 13. maja zbralo kar 17 pevskih zborov na 24. revijo, ki jo je priredila Zveza kulturnih organizacij Ljubljana Vič - Rudnik. Zbori iz bližnjih ljubljanskih naselij - Turjak, Dobrova, Breza, Rakitna, Velike Lašče, Ig, Barje, Rakovnik, Polhov Gradec, Šentjošt... so z žlahtno ubrano pesmijo pričarali pravo pevsko razkošje.

Če kje, smo Slovenci ravno na polju petja bogati ter prekašamo mnoge druge narode.

DISTINCTION PRINTING PFY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

Istočasno z zgornjim koncertom sem bral poročilo še o kar treh drugih pevskih nastopih po Sloveniji. Omenim naj še pevsko revijo v romarski cerkvi sv. Roka v dekaniji Šmarje pri Jelšah, ki so jo priredili dekanijijski zbori. Slovesnost se je pričela s skupnim nastopom med mašo. Vsak od trinajstih nastopajočih zborov je zapel po dve pesmi.

Na slovesnosti je domači organist Anton Pilko prejel priznanje mariborske škofije za svoje 40-letno delovanje na cerkvenem koru.

Nastopu je sledilo veselo srečanje ob bogato obloženih mizah, za katere so poskrbeli domači župljani.

RIBIČI reke Idrijce se bojijo, da bo ribolov v njihovi reki za več let prepovedan. Iz Idrijce so namreč med Stopnikom in sotočjem z Bačo potegnili preko 600 od zastrupljenja poginulih rib. Posebno skrb jim je zadalo dejstvo, da med poginulimi ribami niso bile le malo odporne soške postrvi in lipani, ampak tudi odpornejše in večje mreene. Vzrok pogina so našli v sluzasti in strupeni peni, ki je prekrila rečno gladino in je prišla iz idrijske občine. Očitno je eni tamkajšnjih industrij odpovedala čistilna naprava.

NOVO STAVBO Primorskega dramskega gledališča so 19. maja odprli v Novi Gorici. Med številnimi visokimi gosti je bil tudi ljubljanski metropolit in nadškof dr. Alojzij Šuštar, ki so ga zaprosili, naj gledališko stavbo blagoslovi. V pozdravnih besedah pred blagoslovom je dejal, da stavbe blagoslovujemo zato, da bi bolje služile človeku in njegovim plemenitim ciljem. Primorskemu dramskemu gledališču je zaželel res uspešno delovanje.

DVOJNA MERILA so doma pri članih parlamentarnega odbora za mednarodne odnose. Zunanjemu ministru Peterletu so po vrnitvi iz Argentine očitali, da se je v Buenos Airesu udeležil slovesnosti v spomin žrtvam komunističnega nasilja. Minister jim je odgovoril: "Spoštujem vsak odpor proti okupatorju, a tudi upor proti revolucionarnemu nasilju med vojno."

Vrhovi slovenske družbe, ki se udeležujejo raznih spominskih svečanosti revolucije, pa še niso bili nikoli deležni za to očitka kakega odbora...

"FLORJANSKO NEDELJO" praznujejo spet na več krajih širom Slovenije, odkar je konec enoumja. Zbirajo se seveda gasilci, ki imajo svetega Florjana za svojega zavetnika. Počastili so ga z mašo in molitvijo, da bi jim ne dal preveč skrbi in dela ter bi mesta in naselja obvaroval pred

Misli, jun.-jul. 1994

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!



požarom. Zbrani gasilci so povsod izražali svoje veselje, da so se razmere obrnile in smejo proslavljati "po starem". Kdo je s tem kaj izgubil? Nihče. Poseben dogodek za to priliko je bil v župni cerkvi sv. Antona, Ljubljana-Vič. Prvič po vojni so se k maši zbrala tri gasilska društva, ki delujejo na ozemlju župnije: Vič, Brdo in Kozarje. Po-maši je župnik p. Zdravko blagoslovil tudi nov prapor viškega gasilskega društva. Je že tretji v zgodovini viških gasilcev od leta ustanovitve 1872. in zopet je na njem slika sv. Florjana, kar so gasilci sprejeli z zadovoljstvom.

NAJSTAREJŠO SLOVENKO so pokopali v soboto 28. maja v Zagradcu. Marija Jančar je bila rojena 1886, je torej dočakala starost 108 let. Umrla je v Ljubljani, kjer je zadnjih 35 let živela pri svoji hčerki. Njen rojstni kraj je Češnjica pri Zagradcu na Dolenjskem.

SONČNI VLAK z invalidi in spremljevalci se je tudi letos peljal preko Slovenije. Ustavil se je na mariborski in ljubljanski postaji. V Ljubljani so potnike pozdravili in jim želeli srečno pot ter prijetno letovanje nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar, ministrica za delo, socialne zadeve in družino Jožica Puhar, župan mesta Ljubljane Jože Strgar ter predstavniki Rdečega križa in drugih organizacij. Sprejem so popestrili z glasbo in narodnimi plesi.

V MAJU so se v Novi Gorici zvrstili **Škrabčevi dnevi** ob 150. obletnici pomembnega slovenskega jezikoslovca **patra Stanislava Škrabca**. Skupina 22 izvedencev za jezikovna vprašanja je na čelu z dr. Jožetom Toporiščem zajemala iz zaklada jezikovne dediščine tega frančiškanskega patra, po rodu iz Ribnice, ki pa je v kostanjeviškem samostanu meniško in ustvarjalno preživel celih 42 let. K Škrabčevim dnevom je spadala tudi razstava v knjižnici Franceta Bevka in večerna koncerta v kostanjeviški cerkvi.

Ob julileju je izšla tudi posebna znamka.

Leto družine

ČAS je, da se vprašamo, kaj naj storimo mi Slovenci v zdomstvu, da ne bo želja papeža Janeza Pavla II. glede poglobitve družinskega življenja zdrsnila mimo nas. Leto družine je v polnem teku in nas kristjane zavezuje.

Družina je zibelka, pa tudi temelj narodnega občestva. Sprejeti otroka, novo življenje, z ljubeznijo in v božjem imenu, je gotovo prva naloga krščanske družine. Vzporedna dolžnost očeta in matere pa je vztrajno vzgajati sebe v odgovorna starša, svoje otroke pa v dobre ljudi, njim samim in bližnjim v srečo ter Bogu v čast.

Družinske vzgoje ne more nadomestiti šola, niti drag vzgojni zavod. Starši se motijo, kadar mislijo, da bodo predali otrokom dediščino ob polnoletnosti ali po smrti. Takrat jim dajo lahko le nekaj stvarnega premoženja. Pravo in nenadomestljivo dediščino jim dajejo od trenutka spočetja, skozi prva, dragocena leta po rojstvu. Le v najnežnejši mladosti jim lahko veselo in velikodušno posredujejo najdražje vrednote, katere so sami prejeli, to je: vero in ljubezen do Boga ter svojo družinsko in narodno identiteto. Kdor ne predaja otroku teh dobrin od prvega trenutka življenja s srcem in z razumom, bo zamujeno težko nadoknadil.

Vse preradi se pri tem zanašamo na druge. Pošiljamo otroke v slovenske tečaje, da se nauče svojega jezika, spoznajo preteklost svojega rodu, vsebino svoje vere. Vendar - če nismo prej začutili doma, da gre res za njihov verski in kulturni zaklad, je vse posedanje po šolskih klopih izguba časa. Ne katehet in ne učitelj ne moreta vzbuditi pri otrocih ljubezni do Boga in do slovenstva, če starši ne spoštujejo tega, kar so prejeli.

Če doma ne govorimo slovensko, kako naj otroci čutijo, da je jezik njihovega rodu dragocena vrednota? Če ne slišijo očeta in matere, da bi občuteno govorila o slovenski preteklosti, kako naj bodo ponosni nanjo? Če v družini ni prisotna skrb za bližnje ter v njej ni zaupanja v molitev in v božjo pomoč, kako naj najdejo pot do osebne, dejavne vere? Če ne vedo, da so njih predniki morali zapustiti drago jim domovino, ker so iz zvestobe do slovenstva in krščanstva reševali na tuje življenje in svobodo, kako naj vedo, kdo so? Če jim nista



Sveta Družina, varuj naše družine!

pravila mati in oče, da so potomci junakov in mučencev, kako naj pričakujemo, da bodo prevzeli baklo pričevanja? Če starši menijo, da je z nastopom slovenske države končana njihova dolžnost pričevati o strašni resničnosti revolucije ter pozabljajo na težke posledice komunizma, ki jih bodo v domovini trpele še generacije, kako naj otroci razumejo slovensko sedanjost, kako naj najdejo svoje mesto v njej?

Vsak človek ima eno samo identiteto, eno osebnost, prav kakor ima eno samo življenje. To je treba sprejeti in razvijati. Naša je slovenska, begunska, zdomska. Če ne bomo razvijali pri sebi in otrocih slovenske, krščanske osebnosti, bomo ostali brez vsake. Zdrsnili bomo na stopnjo potrošniške mase in se prestrašeni čudili, kako da se otroci izgubljajo v svetu brez vrednot. Pri tem pa se ne bomo vprašali, če nismo pričeli zanemarjati istih vrednot že veliko prej mi sami.

Družina je prosojna družba. V njej je knalu konec tako skrbno ustvarjenega videza; vsak član ve in čuti, kaj misli in čuti drugi. Otroci posnemajo starše z globoko intuicijo, katere ni mogoče varati. Sledijo čutenju staršev, ne njihovim besedam, niti namernim, vzgojnim zgledom.

"Družina, postani to, kar si!" je zaklical Janez Pavel II. družinam vsega sveta. Tudi za nas veljajo te njegove besede. Slovenska, katoliška družina, postani spet to, kar si in kar si vedno bila! Ne dopusti, da te svet oropa tvojih posebnosti, tvojim članom pa vzame osebnost! Bodimo to, kar smo in nešteto osebnih, družinskih ter skupnostnih težav bo izginilo!

Za nas Slovence, po svetu in v domovini, je leto družine dvakrat pomembno. Od življenja v družinah je odvisna časna in večna sreča njenih članov, pa tudi obstoj slovenskega občestva.

DR. MARKO KREMŽAR

Dom in mati

župnije in oltarji, prazni samostani in semenišča, prazna nebesa. Koliko kristjanov, ki jim je mati vlila v dušo Boga, dobroto, plemenitost, poštenje, delavnost, si upa zatekati se k svojim umrlim materam s prošnjo, kot da so svetnice. Izvoljenim zaradi zvestobe v zakonski ljubezni; zaradi bridkosti in vdanosti v porodnih bolečinah, ki so jih za vse življenje zaznamovale s požrtvovalnostjo v skrbi za družino, zaradi neumornega dela in truda in nehvaležnosti, nerazumevanja in ponižanja; zaradi pozabljenosti od lastnih otrok...

Mar mati, kakršno je opisal Ivan Cankar, ne zasluži, da bi sedela prav na vrhu Klanca, na katerem stoji božji prestol? In tista, ki tudi za ceno smrtne nevarnosti ni privolila v opravo plodu, katerega je v pričakovanju nosila pod srcem - čeprav je bila za svojo zvestobo materinstvu že nagrajena z rojstvom zdravega otroka in je tudi sama ostala živa? In vrsta drugih, ki so vse življenje prenašale pijanega moža, nezvestobo in surovost, ne da bi pomislile na prelomitev obljube, dane pred oltarjem na dan poroke? In tiste, ki so prelele morje solza nad odtujenimi otroki?...

Mar bi narod brez takih plemenitih mater mogel preživeti tisoč let in več na takem zgodovinskem prepihu, kot je naš, in še ohranil vero? Brez ljubezni in zvestobe? Koliko takih svetih trupel, ki jih polagamo v zemljo, so v resnici zrna, ki so umrla, da bi živela. Zrna tudi iz naših njiv, sveta in dobra kot kruh, od katerega živimo in katerega hranilna moč je namenjena vsem, do zadnjega koticčka zemlje.

Da, bilo je mnogo svetih mater v našem narodu od časov prvega srečanja s Kristusom do danes. Zdi se, da je krščanska misel na tem ozemlju najgloblje in najrodovitneje legla prav v srca slovenske žene-matere in po njej sooblikovala slovenski narodni značaj čustvene mehke, široke dobrosrčnosti, vdanega potrpljenja, predanosti v božjo voljo.

Matere slovenske! Ali boste ostale to, kar ste? Samo skozi vas sije luč in klije življenje naši domovini.

P. GABRIJEL RECEK

HIŠA je lahko dom, more pa biti tudi marsikaj drugega. Pečat doma ji vtisne predvsem ljubezen med tistimi, ki v hiši živijo, kakor ljubezen do vseh, ki v to hišo vstopajo. Se pomembnejše pa je, da je medsebojna ljubezen tistih, ki živijo v hiši utemeljena v sorodnosti duha, ki pa ga določuje predvsem dobrota. Kjer stanujejo dobri ljudje, tam je dom zanje in za druge, pa čeprav morda teh ljudi ne vežejo krvne vezi. Pregovor pravi, da skorjica kruha tekne v takšni hiši bolj kakor pogača v hiši, ki diha iz nje hlad ali neprijaznost, tako da se človek počuti za mizo berača, ne pa brat ali dobrodošel gost.

Po ljubezni v hiši je navzoč tudi Bog, ki je zadnji temelj vsakega doma. Bog, ki je ljubezen in Oče vseh, najtesneje povezuje tudi med seboj v ljubezni. Bog je kakor skrito sonce, ki ogreva dom. Dom pomeni prijaznost, dobrohotnost, radodarnost, potrpežljivost...

Tako je razumljivo, da je naravno okolje, ki spreminja hišo v dom, družina: oče, mati, otroci. Ta trojica je bila ustvarjena po božji podobi. Družina je med seboj povezana z vezmi ljubezni ali bi naj bila tako povezana. Družina poraja ljudi, ki so sad ljubezni med možem in ženo. Zato tudi pomeni družinsko ozračje isto kakor dom, ozračje domačnosti, medsebojne ljubezni in razumevanja.

V domu biva tudi naša sreča. Zato nehote pomislimo na mater, na očeta, kadar govorimo o domu. Zato se radi vračamo domov, težko odhajamo od doma. Zato tolikokrat mislimo na dom in imamo spomine od doma. Zato radi pojemo "Gor' čez izaro... kjer je dragi dom... hiša očina, draga mamica, o da videl bi še enkrat oba..."

Pravijo, da mati po svoji ljubezni in dobroti uresničuje srce in dušo doma. Brez matere bi bili naši domovi prazni in pust, zapuščene bi bile naše



SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane — Mother Romana Home
11 — 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 853 1054

Tokrat so se našim rojakom v večnosti pridružila še tri nova imena:

V torek 17. maja je v bolnišnici v Kynetonu po daljši bolezni umrl IVAN ISKRA iz Gisborna. Rojen je bil 12. februarja 1929 v kraju Lisac v Istri, ki leži na meji s Hrvaško. Na Reki se je leta 1958 poročil z Ano r. Šuštar. Istega leta sta preko italjanskih begunskih taborišč prišla v Avstralijo. Družina je najprej živela v Nangwarryju pri Mt. Gambierju v Južni Avstraliji. V tamkajšni gozdni naselbini je takrat živelo kar precej slovenskih družin, ki so dobile delo v državnih gozdovih. V Melbourne so se preselili v decembru leta 1960. Pokojni Ivan poleg žene Ane zapušča še hčerke Vesno, Nado, Suzi in AnnMarie. Pogrešali ga bodo tudi na Jadranu. Pogrebna maša je bila v gisbornski farni cerkvi sv. Brigitte v četrtek 19. maja. Sledil ji je pogreb na keilorsko pokopališče.

Na svojem domu v St. Albansu je v soboto 28. maja umrl ALBIN VERGLES, star komaj 47 let. Žal nam za enkrat ni bilo mogoče ugotoviti datuma in kraja rojstva. Verjetno je bil doma nekje iz Štajerske. V Avstralijo je prišel z mamo komaj sedem ali osem let star. Mama Marija je dobila tu ob poroki nov priimek Repar. Zdaj se zdravi v bolnišnici v West Footscrayju in se ni mogla udeležiti sinovega pogreba. Albin se je tu poročil z ženo Ano, holandskega rodu. Pred trinajstimi leti je umrla in mu zapustila tri otroke, ki so zdaj seveda že vsi odrasli. Albina je Bog rešil trpljenja, saj ga je rakova bolezen popolnoma izčrpala. Pogreb je bil v petek 3. junija. Pokopali so ga v grob pokojne žene na pokopališče Brooklyn.

Na nedeljo Svetega Rešnjega telesa in krvi, 5. junija je v Taylor Lodge Nursing Home umrla MAGDA KLEMENČIČ r. Kreis. Zadnjih sedem let je živela v domu onemoglih. Je madžarskega

rodu, rojena 27. maja 1911 v kraju Bunda Orš na Madžarskem. S Filipom Klemenčičem se je srečala v Nemčiji ali v Angliji. Poročila sta se v Angliji pred odhodom v Avstralijo leta 1954. Živela sta v West Footscrayu, kjer je Filip umrl leta 1977. Otrok nista imela. Rožni venec je bil v naši cerkvi v torek 7. junija zvečer, v sredo pa pogrebna maša. Sledil je pogreb na pokopališče v Footscray v možev grob.

Pokojnih se radi spomnimo v molitvi.

V naši domači cerkvi smo imeli v nedeljo 29. maja kar tri krste. Družina Julijana Pretnarja in Helene r. Dominko je prinesla h krstu prvorojenko **Emily Nežko Marijo**.

Ingrid Tereza Lebar je pripeljala h krstu štiriletno hčerko **Sarah Jane** in triletno **Melisso Chantel**. Pred krstom pa je prejel zakrament svete birme boter Jean-Lee Lebar, ki je v ta namen nekaj tednov pridno hodil k verskemu pouku.

V nedeljo 5. junija je bila krščena **Elise Sylvia Kirn** iz družine Noela Josepha Langford in Suzane Marie r. Kirn.

Vsem novokrščencem želimo božjega blagoslova, prav tako tudi staršem in botrom, da bi zmogli izpolniti to, kar so obljubili. In čestitke birmancu z najboljšimi željami!

Zakonsko zvestobo sta si 28. maja pred oltarjem svetih bratov Cirila in Metoda obljubila nevesta **Lidiya Mary Markič** in ženin **Brendan James Smith**. Lidya Mary se je rodila v Box Hillu 27. novembra 1969 med nami dobro poznanim staršem Alojzu Markiču in Anici r. Cimerman. Novoporočenemu paru iskrene čestitke. In Bog naj bo z vama na začetni poti. (O tej poroki piše tudi Helena Leber v rubriki Križem avstralske Slovenije, na strani 189.)

Ni bila še v Mislih omenjena poroka, ki je bila 22. januarja letos v farni cerkvi sv. Juda Tadeja, Scoresby. **Goran Zidar** je pred oltarjem sprejel **Jodie** za svojo življenjsko družico. Ženin je iz znane slovenske družine v Traralgonu. Tudi temu paru, dasi malo pozno, iskrene čestitke!

Mesec maj, ki so mu naši predniki dali ime tudi Marijin mesec, je minil, z njim so minile šmarnice. Ne sme pa miniti naša ljubezen do Marije. Za obisk šmarnic med tednom bi se lahko bolj potrudili, saj čas, darovan Mariji in njenemu Sinu ni nikoli izgubljen. Hvala vsem, ki ste v tem mesecu darovali za cvetje ali pa ga prinesli. Hvala vsem, ki se tega spomnite tudi čez leto. Še posebej pa Bog povrni vsem, ki skrbite za to, da je cerkev

redno okrašena in počiščena.

Pred dnevi sta Tone Tomšič in Stanko Žnidaršič podobo Marije Pomagaj pritrčila na steno. Tako se ta lepše vidi in tudi osvetliti se jo bo dalo tako kot tabrnakelj. Hvala obema.

Kot ste lahko brali v zadnji številki Misli, imamo novo vodstvo Društva sv. Eme. Pozabili pa smo omeniti tokratno tajnico Marijo Beljan. Po dobrem letu dni delo spet normalno teče.

V ponedeljek 27. junija goduje sveta Ema Krška, ki je zavetnica našega društva. Imeli bomo večerno mašo ob pol osmih, pri kateri se bomo spomnili vseh pokojnih članic in prosili za blagoslov pri našem sedanjem delu. K tej maši ste vse članice lepo povabljeni.

Kosilo za upokojence je še naprej vsako tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši. V zimskih mesecih bo dvorana ogrevana, tako se vam ni treba bati mraza. Pri junijskem kosilu sta nas starša pokojne **Irene Birsa** povabila na predstavitev Irenine knjige z naslovom **Slovenians in Australia**. To je Irenino diplomsko delo, sad njenega študijskega raziskovanja na LaTrobe univerzi, v katerem je prikazano življenje naše skupnosti v Avstraliji od začetkov do danes. Ker je knjiga pisana v angleščini, ne bo zanimiva le za nas, ampak tudi za Avstralce.

Mineva že tretje leto odkar je Slovenija samostojna. Dan po razglasitvi samostojnosti so imeli v slovenskih cerkvah mašo za domovino. Že nekaj ur zatem se je razbesnela vojna. Na srečo kratka. Znamo biti za to Bogu hvaležni?

Ob letošnjem Dnevu državnosti, bomo imeli v naši cerkvi v soboto 25. junija ob desetih dopoldne mašo za domovino. Po maši pripravlja Slovenski narodni svet Viktorije med cerkvijo in Domom matere Romane dviganje slovenske zastave s krajšim kulturnim programom, spominski slovesnosti pa bo sledila za vse navzoče čajanka v dvorani. K maši in prireditvi, vključno čajanki, ste lepo povabljeni.

Na prvo nedeljo v mesecu juliju, tokrat je to 3. julij, bomo praznovali god svetih bratov Cirila in Metoda, ki sta zavetnika naše cerkve. Pred samim praznikom boste prejeli kot navadno posebno pismo. Po praznični maši se bomo zbrali v dvorani na zakuski. Gospodinjje že zdaj naprošamo, da bi nam pomagale obložiti mize s svojimi dobrotami.

V mesecu juliju sta pred nami dva kulturna dogodka. Tudi naše središče bosta obiskala gledališka igralca: pesnik **TONE KUNTNER** in **TONE GOGALA**.

Najprej bo v naši sredi Tone Kuntner. K nam pride za konec tedna od 22. do 24. julija. V petek 22. julija zvečer s pričetkom ob pol osmih se



Na mostu
v Dol. Toplicah
smo se srečali
pred dvema
letoma:
Tone Kuntner,
pater Bazilij,
Loti in Ignac
Ahlin iz Adelaide
in Ignacov
sorodnik.
Ob Tonetovem
napovedanem
obisku je oživel
spomin . . .

nam bo v dvorani pod cerkvijo predstavil kot igralec. Prikazal nam bo film na Klancu posnet po Cankarjevem romanu in najnovejši slovenski film Halgato, ki nam razkriva življenje prekmurskih ljudi in tamkaj živečih ciganov. Ta večer oblikuje Slovenski narodni svet.

Kuntnerja bomo srečali še enkrat. V nedeljo po deseti maši se nam bo predstavil kot pesnik slovenske pomladi. Našo pozornost bo gotovo pritegnila njegova, pred tedni izdana najnovejša pesniška zbirka **O domovina**.

Tone Gogala bo nastopil v naši dvorani v nedeljo 31. junija po deseti maši. Z monodramo o Prešernovem prijatelju Andreju Smoletu se nam bo pokazal na odru en sam človek. Monodrama je namreč igra, v kateri nastopa samo en igralec. Doslej so si **Andreja Smoleta - znamenitega Slovenca** že mnogi z zanimanjem ogledali. Tako doma kot med rojaki v Evropi so ga z navdušenjem sprejeli.

S tem pa se koledar letošnjih kulturnih prireditev ne izčrpa. V mesecu avgustu nas bo

obiskal še **MEŠANI PEVSKI ZBOR GALLUS** iz Celovca. Zbor prepeva cerkvene pesmi v večih jezikih, predstavili pa nam bodo tudi koroške narodne pesmi. Nastopili bodo v petek 19. avgusta v Sacred Heart župnijski cerkvi v Kew na Cotham Rd. s pričetkom ob 8.30. Cerkev bo zelo primerna za njihov nastop in še akustična je. Za ta njihov nastop in morebitne druge nastope med nami skrbi Narodni svet Viktorije. V nedeljo 21. avgusta pa bodo koroški pevci pri maši in po maši v dvorani naši gostje.

Med duhovno hrano spada tudi kultura, zato se udeležite omenjenih prireditev. Veliko bi zamudili, če bi jih pustili mimo. Z njimi se utrjujejo vezi med nami ter z našimi rojaki v rodni domovini in zamejstvu.

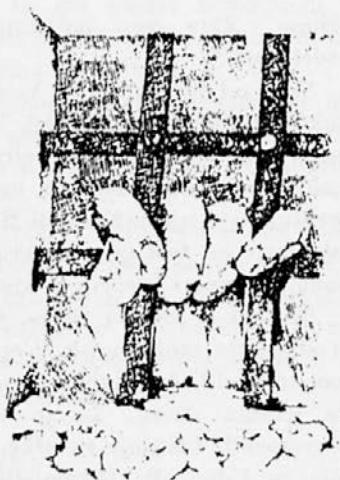
Smo v času, ko mnogi iz naše srede obiskujejo domovino. Nekateri so že odšli, drugi še bodo. Med njimi je tudi p. Bazilij. Vsem želimo srečno pot in da bi se polni novih doživetij vrnili spet med nas.

P. TONE



V "Križem avstralske Slovenije" letošnje marčne številke Misli je bila slikana kot dekle. Tu pa je mama aprila letos za svojo stoletnico pri zahvalni maši v Sevnici. Za njo stoji njen sin iz Sydneya, Jože Košorok. Malo ljudi se lahko pohvali s stoletno mamo.

MOJE CELICE



ZADNJE PONIŽANJE

ŽIVLJENJEPIS sem pretipkal in oddal. Pomočnik Štef me je nekega dne poklical na upravo. Ni bil sam. Z njim je bil visok udbovec z imenom Gorazd. Oba sta bila prisiljeno prijazna. Ponudila sta mi stol.

"Vaša zadeva še ni rešena," mi je lagal Štef. "Mi vam želimo pomagati. Dobro veste, da ste v naših rokah. Vi pa nam morate dokazati zaupanje. Saj veste, roka roko umije."

Nekaj časa smo se gledali. Kaj neki hočejo? Slutil sem. Iz mene bi radi naredili cinkarja. Potiskali bi me iz sobe v sobo, da bi vohunil, provociral in nato pisal poročila o svojih trofejah. Mrzlo me je spreletelo.

"Ne razumem, kako mislite," sem se delal nevednega.

"Glejte," je rekel Štef in se s komolci naslonil na mizo, "mi želimo spoznati ljudi, ki jih prevzgamajo. Ni v našem interesu, da segnijejo med zidovi. Mnogi so zapeljani. Radi bi jim pomagali. Prepričati pa se hočemo, ali so iskreni. In v tem nam lahko pomagata. Pri vsakdanjih pogovorih spoznate njihov značaj, iskrenost. Jetniki si veliko zaupajo med sabo, tudi to, česar nam ne povedo. Mi vemo, da kritizirajo, delajo načrte za pobege..."

"Veste, jaz sem sklenil, da se ne bom več ukvarjal z nobeno politiko," sem mu rekel.

Gorazd je vzkipeł. Stopil je od okna in s trdimi koraki premeril sobo.

"Štef! Pusti ga!" je rekel. "Saj ni treba! Mi nič ne silimo. Toda dobro se zavedajte," se je obrnil k meni. "niti s prstom ne bomo mignili za vas! Ne pozabite, da je še vedno nad vami smrtna obsodba! Pravzaprav, kaj bi izgubljali čas?! Kaj bi slepomišili! Kar končajmo!"

"Poslušajte," se je vmešal Štef pomirjevalno. "Mi vam dobro

NAŠE NABIRKE

TISKOVNI SKLAD
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

\$90.— Lubo Pirnat; \$40.— Jože Kosi, Pavla Čeligoj; \$30.— Ivo Leber; \$20.— Julij Pretnar, Željko Rob, Martin Šušarič, Marija Vogrin; \$19.— Alex Braletitch; \$15.— Gračijan Pirc, Josipa Kunek; \$10.— Ida Zorich, Františka Wetzel, Julijana Šajn, Anica Kalc, Hermina Koroša, Rudolf Vitez, Kristina Skočir, Zlata Arhar, Alojzija Cvetko, Janez Zagorc, Pavla Flajnik, Mario Jenko, Roman Zrim, Rožica Pirc; \$6.— Janez Marinček, Františka Čebin; \$5.— Milica Ritonja, Frank Plut; \$2.— Mihaela Žafran, Jože Nemačič, Mirko Bernik; \$1.95 Marjanca Skubic.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:
\$63.— Marija in Adolf Kolednik;
\$30.— Julijana Šajn; \$10.— Ivanka Študent. (Vsi trije darovali za lačne)

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:
\$50.— Jože Kosi.

CERKVI SV. EME
PRI PODČETRTRKU:
\$60.— Druž. Stan Debelak.

CERKVI SV. KRIŽA
V BOŠTANJU:
\$100.— Jože Vah.

ZA BARAGOV POSTOPEK:
\$5.— Alojzija Cvetko.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!





Slovensko morje
— okno v svet



VELEPOSLANIŠTVO RS nam je poslalo obvestilo o možnosti ladijskega prevoza prtljage ali kar koli v Slovenijo. Ker bo ob priliki prišlo morda marsikomu prav, objavljamo.

GLOBE STAR SHIPPING Co. je edina ladijska agencija z direktno kontejnersko zvezo med različnimi avstralskimi pristanišči in Koprom v Sloveniji. Ladja odhaja dvakrat mesečno in traja prevoz približno 65 dni. Tu so naslovi zgoraj imenovane agencije:

ADELAIDE
70 Rosewater Tce.,
Ottoway 5013, S. A.

Tel.: (08) 47 7855
Fax: (08) 341 1550

Oseba: Brian Thompson

želimo. Zato vas poslednjikrat vprašam: Ste pripravljeni sodelovati?"

Srce mi je razbijalo. V glavi se mi je vrtelo. Čutil sem, v kakšne kremplje sem padel. Znašel sem se v veliki zagati. Vse v meni se je upiralo. Neki notranji glas pa mi je govoril: Pristani! Lahko boš veliko dobrega napravil. Jetnikom boš zaupal, da te sprašujejo o njih. Naročili ti bodo, kaj boš povedal. Morda bo kdo prav po tebi povedal svoje želje. - Njim boš zaupal, kar ti bodo na upravi naročili in kje jih čevelj žuli.

Nastala je mučna tišina. Gledala sta me kot risa in skušala prodreti do mojih misli. Čeprav sem bil sestradan, brez moči, sem se trudil, da bi zbral svoje misli. Oba sta se dobro zavedala, da jetnika streta, ko je sam, ko se ne more z nikomer posvetovati. Izkušnje nemške in italijanske policije so bile dobra šola za Udbo. Po štirinajstih mesecih zidovja, po neprestanih zaslišanjih, po sedmih mesecih bunkerja brez ene slamice te postavijo pred odločitev, ko sam o sebi ne veš, kje se te glava drži, in ko nad tabo še vedno visi smrtna obsodba. Njihova zmaga in ponos sta bila v tem, da so jetnika popolnoma zlomili, da je postal v njihovih rokah igračka, lutka, da ni več mislil s svojo glavo. Mnoge so zlomili, da so se vedno tresli pred njimi, kadarkoli se je kdo pojavil. Lakota in bunkerji so naredili svoje. Ko je človek fizično uničen, postane tudi volja mlahava in duševnost opeša.

Začel sem se bati samega sebe. Nisem več zaupal svojim zmožnostim. V sebi sem bojevalk strašen boj. Misli so mi švigale kot iskre. Sklenil sem, da privolim. V notranjosti pa je bil še trdnejši sklep da vsakomur povem, kaj so me o njem spraševali. S tem ne bom nikomur škodoval.

"No! Ste se odločili?" me je zbudil Štef iz mojih misli.

"Če se boste kdaj želeli pogovoriti z menoj, sem pripravljen," sem rekel. Čutil sem, kako je bila vsaka beseda prisiljena.

"Ali ste razumeli, za kaj gre?"

Prikimal sem. Razumel sem bolje, kot sta si predstavljala.

"Zavedajte se, da je to konspiracija!" me je posvaril.

Presneto so naivni, sem si mislil. Ali res ne vedo, da vsa hiša govori o cinkarji? Iz celice v celico jetniki svariijo drug drugega, naj bodo previdni. Nekatere so celo napadli po celicah, jim pokrili glavo z odejo in jih namlatili. Ti ljudje so hoteli priti po hrbtih drugih iz ječe. Druge so tlačili v blato, da so sebe oprali. In med njimi so bili podleži, zločinci. Takih se je Udba posluževala. In zdaj bi radi še mene uvrstili med take 'sodelavce'! Čutil sem se nadvse ponižanega. Bilo mi je hujše kot na dan smrtne obsodbe. Srčno sem si zaželel duhovniške družbe, da se s kom odkrito pogovorim, da mu zaupam svoje težave, da si pomirim vest. Čutil sem, da je legel težak kamen na moje srce in na mojo vest. Čeprav sem bil prepričan in trdno odločen, da ne bom nikomur škodoval, nikogar očrnil, se mi je zdelo, kot bi se črna koprena zgrnila nad moj razum in mojo voljo.

"Lahko greste!" je rekel Štef in me gledal izpod čela s posebnim zmagoslavjem. "V kratkem boste dobili družbo. Mi se bomo kmalu prepričali, če boste iskreni ali ne."

Odšel sem. Po stopnicah sem se skoraj opotekal. Zdelo se mi je, da stopam kot v omotici. Paznik me je spremljal do celice.

Ostal sem zopet sam. Srce mi je močno razbijalo. Hodil sem gor in dol kot brez glave.

"Mi se bomo prepričali..." je rekel Štef. "Torej bo med tistimi, ki jih bodo poslali v mojo celico, nekdo, ki jim poroča," sem se pogovarjal sam s sabo. "Tega pa ne bo težko izslediti! Bahajo se, nikogar se ne bojijo, važne se delajo. Toda le na zunaj. V resnici pa so bojazljivci. Bo že pokazal svojo barvo. - Prvi sklep: Malo govori in ne bodi radoveden!"

KOPANJE

FEBRUAR je bil že štirinajsti mesec jetniškega življenja. Bunkerji, samice, umazani pogradi, zaprašena tla, bolhe in stenice - vse to je utrjevalo kožo, da se je po njej delala počrnela skorjica, kot po rokah zanemarjenega otroka, ki se nikdar ne umije. Z vodo so štedili kot ob najhujši suši. Gotovo je bilo tudi to načrtno, ker so dobro vedeli, da umazanija izobraženca bolj ponižuje kot klofute in udarci. Vrček vode je bil dnevni obrok za pijačo in umivanje. Pri zamenjavi perila ni bilo tistega prijetnega občutka, ki ga imamo, ko si oblečemo sveže perilo na umito telo. Vedno je koža srbela, bolhe pa so se še bolj zadovoljno sprehajale po čistem perilu.

Vsak teden sem slišal paznika, ki je druge jetnike klical na kopanje. Moja vrata je vedno preskočil, ker je imel tako naročeno.

A po skoraj štirinajstih mesecih je tudi mene doletela sreča.

Odprl je celico in zaklical: "Kopanje!"

Ves zmeden sem pograbil brisačo in nekaj perila. Planil sem iz celice in sledil pazniku po hodniku in stopnicah. Jetnike, ki so bili v samicah, je le posamič vodil na kopanje. Mali, debelušasti paznik je kot žoga gibčno odskakoval po stopnicah, ki jih je moral neštetokrat premeriti. Rekli smo mu Bolha in se je menda tako pisal.

Kopalnice so bile v kletnih prostorih. Po dolgem hodniku so bile speljane debele cevi. V nekem kotu je v peči buhajoče plapolal ogenj, ki je ogreval vodo za kopalnico in kuhinjo.

Temni prostori so napravili name neprijeten vtis. Spomnil sem se na bunker, ki je bil nedaleč odtod prav v teh podzemeljskih prostorih.

Jetnik, ki je kot kurjač skrbel za peč, je sedel na klopi in kot doma bral časopis. Ni se zmenil za ljudi, ki so prihajali v kopalnico.

Paznik se je ustavil pri njem. Bila sta kar domača.

Na leseni klopi, kamor sem odložil obleko, sem zagledal

BRISBANE
333 Adelaide Street
Brisbane 4000, Qld.

Tel.: (07) 229 8444

Fax: (07) 229 9387

Oseba: Ken Peterson

MELBOURNE
1/595 Little Collins Street,
Melbourne 3000, Vic.

Tel.: (03) 629 7113

Fax: (03) 629 4902

Oseba: Alan Sims
ali pa Belinda Gaffney

PERTH
15 Leake Street,
Fremantle 6160, WA

Tel.: (09) 335 5555

Fax: (09) 336 2201

Oseba: Kevin Jones

SYDNEY
89 York Street,
Sydney 2000, NSW

Tel.: (02) 290 3666

Fax: (02) 290 1241

Oseba: Tonny Russo
ali pa Arthur d'Silver

Za MELBOURNE imamo tu še
enega prevoznika:

JOHNSON FREIGHT
INTERNATIONAL
Room 101, AFCAB Building,
Tullamarine Airport, Vic. 3043

Tel.: (03) 330 3617

Fax: (03) 330 3618

Ta prevaža izMelbourn aliAdelaide
dvakrat na mesec preko Izraela do
Kopra. Trajanje: 60 dni.



Za zvezo s Koprom dodamo se:

PRISTANIŠČE KOPER
P.O. Box 87
66001 Koper, Slovenija

Tel.: 0011 38666 34141

Fax: 0011 38666 34082

JADROAGENT
Pristaniška ulica 45
66001 Koper, Slovenija

Tel.: 0011 38666 38630

Fax: 011 38666 38706

Oseba: J. Osterc

„... Značilno za zakonsko skupnost ni le njena enovitost, marveč tudi njena nerazvezljivost: Takšno tesno zedinjenje, obstoječe v medsebojni podaritvi dveh oseb, pa tudi blagor otrok — oboje zahteva popolno zvestobo zakoncev ter njuna nerazvezno enoto.

Dar zakramenta je za krščanska zakonca hkrati poklicanost in zapoved, da ostaneta zvesta v vseh preizkušnjah in težavah v velikodušni pokorščini do svete Gospodove volje: 'Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne ločil!'

Med najvažnejšimi in najnujnejšimi nalogami zakonskih parov v našem času je pričevanje za neprecenljivo vrednoto nerazvezljivosti in zakonske zvestobe..."

JANEZ PAVEL II.

časopis. Dve strani Ljudke pravice. Stlačil sem ga v žep, naglo, kot bi kradel. Že več kot leto dni nisem videl časopisa.

Topla voda, ki je iz cevi brizgala po laseh in po životu, je blažilno vplivala name. Kar oddahnil sem se. Čutil sem, kako se lušči umazanija in se odpirajo znojnice. Vsa koža je nanovo zadihala. Paznik Bolha je bil potrpežljiv. Nič ni silil, naj pohitim. Ni se mu mudilo. Vedel je, da je za to postavljen.

Kot prenovljen sem se vračal. Zdelo se mi je, da sem nekaj let mlajši.

V celici sem privlekel na dan časopis in bral, bral, prav vse, od prve do zadnje besede, z vsemi oglasi, ki so bili na koncu. Kar požiral sem novice. Kot lačen volk, ki plane na svoj plen.

Zvečer sem "telefoniral" v sosednjo celico in sporočil veselo novico, da sem se okopal. Povedal sem tudi, da pričakujem "prirastek".

Z Vero, ki je bila precej previdna, sva se zmenila, da ne bova trkala, dokler ne spoznava novih članov, ki pridejo v celico.

Prve dni februarja sem dobil drugi paket. Organizem pa je bil tako izčrpan, da je kljub domačim priboljškom še nekaj mesecev prevladovala lakota. /Dalje prih./



SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 — Fax (08) 346 3487

Kroniki našega središča Svete Družine bi mogli tokrat dodati enega novokrščenca in dva nova zakonska para, oba slovenska.

V nedeljo 22. maja je bil v cerkvi St. Patrick v Adelaidi krščen Michael Alexander. Michael je prvorojeni sin v družini Alexandra Zabalocky in Sonje Marije r. Dodič.

Želimo mu, da bi zrastel v dobrega človeka in kristjana.

Na trideseti dan letošnjega aprila sta si pred Bogom in ljudmi v naši cerkvi obljubila zvestobo Franc Jenko in Carmen Frances Kalc. Franc se je rodil 21. decembra 1968 v Adelaidi staršema Marijanu Jenku in Ivanki r. Ivančič. Carmen pa je prišla iz Sydneya, kjer je bila rojena

26. avgusta 1968 staršema Francu Branku Kalc in Ani Albini r. Vičič.

Tudi druga poroka je bila v naši cerkvi. Pred oltarjem svete Družine sta 21. maja na skupno življenjsko pot stopila Franc Valenčič in Maida Mary Železnik. Franc je šele pred kratkim prišel iz Slovenije, kjer ga je Maida spoznala. Rodil se je v Postojni 13. aprila 1955 staršema Pavletu Valenčiču in Mariji r. Petrovčič. Maida je rojena v Adelaidi 18. julija istega leta kot Franc. Njena starša pa sta Franc Železnik in Marija r. Lenarčič.

Obema paroma želimo božjega blagoslova na začetni poti z željo, da bi si uredila prijeten dom in da bi tudi v prihodnje ostala povezana z našo skupnostjo.

V Marijinem mesecu smo se tudi med tednom vsaj enkrat zbrali pri šmarnicah. Na predvečer praznika Marije Pomagaj smo se po maši in šmarnicah priporočili Mariji in jo prosili, da bi še naprej živeli iz izročil naših staršev in jih ohranili tudi prihodnjim rodovom. Tudi v Milduri so se rojaki zadnje nedelje v maju zbrali skupaj k molitvi rožnega venca in zapeli nekaj Marijinih pesmi. Zaradi zamude duhovnika pa so ostali brez maše. Za to se jim iskreno opravičujem. Naslednji večer je bila maša v cerkvi St. Mary of the River v Berriju.

Za praznik Svetega Rešnjeg telesa in krvi, na prvo nedeljo v juniju, je bila po maši še telovska

procesija. Zunaj cerkve se je procesija ustavila najprej pri oltarju Svetogorske Marije in nato še pri oltarju Svete Družine na begu v Egipt.

Na podlagi popisa prebivalstva iz leta 1991 je adelaidska nadškofija statistično obdelala podatke za svoje katoličane. Slovenci (katoličani) smo upoštevani v poglavju o posameznih jezikovnih skupinah. Po objavljenih podatkih je 375 vprašanih odgovorilo, da jim je "prvi" jezik slovenščina. Od tega 39 vprašanih slovenskega jezika ne obvlada popolnoma. Slovensko govori 21 otrok in mladih do dvajsetega leta, 78 ljudi med dvajsetim in štiridesetim letom, 128 med štiridesetim in šestdesetim letom starosti, 109 pa jih je starejših od šestdeset let. Te številke veljajo za adelaidsko nadškofijo. Gotovo ne držijo povsem, a mnogi nas poznajo le po objavljenih številkah. Bodimo ponosni na to kar smo in to tudi v prihodnje javno priznajmo.

Konec meseca maja (29. maja) se je v Priseljenskem muzeju v Adelaidi zaprla razstava z naslovom **Slovenija, moja dežela**, ki so jo odprli 6. marca. Razstava sama, na katero so rojaki Južne Avstralije lahko upravičeno ponosni, je zaključena. Sledi o njej pa se ne bodo izgubile. V muzeju ostaja spominska plošča, odkrita in blagoslovljena ob odprtju razstave, razstavni plakat na blagu se je pridružil podobnim plakatom drugih narodov, v

zadnji sobi muzeja pa so shranjeni podatki o slovenskih priseljencih v tem delu Avstralije. Če bo kdo želel zvedeti kaj več o Slovencih ter o njihovem kulturnem, verskem in društvenem življenju, se bo gotovo zatekel tudi tja. Zato bi bilo prav, da bi podatke, ki so računalniško obdelani in shranjeni, na novo pregledali, dokumentirali in tudi popravili, če je to potrebno.

Med vnešenimi podatki je na primer tudi ta, da je bila prva slovenska maša v Adelaidi leta 1950. Če upoštevamo, da sta prva duhovnika za slovenske izseljence p. Klavdij Okorn in p. Beno Korbič prišla v Sydney 26. maja 1951, dr. Ivan Mikula 13. septembra 1952 in p. Rudolf Pifko slab mesec dni za njim, potem podatek precej verjetno ne drži. P. Klavdij v Mislih za 25. junij 1952 piše o svojem prvem obisku v Adelaidi. Za nedeljsko mašo so mu določili cerkev sredi mesta, kjer je v soboto in nedeljo spovedoval, nato pa imel mašo ob pol dvanajstih. Tam je ostal še naslednjo nedeljo. To je bilo lahko le v drugi polovici maja ali v začetku junija 1952. Četudi bi bil to edini primer, kjer se podatki ne ujemajo, bi bilo vredno celotno besedilo še enkrat pregledati.

P. Janez, ki je na obisku v Sloveniji se je že oglasil in prav lepo vse pozdravlja. Na začetku ga je nadomeščal p. Tone iz Melbourn, od 6. junija pa je z vami p. Valerijan iz Sydneya.

P. TONE



Na reki
Murray



Z VSEH VETROV

"DANES se moje srce obrača proti Belgiji, kjer bi moral biti ob razglasitvi očeta Danijana de Veustra za blaženega," je povedal papež Janez Pavel II. v nedeljo 15. maja po molitvi Raduj se, Kraljica. Nadaljeval je: "Vem, da so se Belgijci zavzetno pripravljali na moj pastoralni obisk in da je moja odsotnost povzročila veliko razočaranje. Toda zatrjujem jim: odkar sem v bolnišnici, sem jim blizu s svojo mislijo in z molitvijo."

Želim, da bi bilo življenje in delo očeta Damijana, apostola gobavcev, zgled in poziv za vse Belgijce, da bi ostali čuječi v molitvi in službi svojim bratom, prav posebej najbolj ubogim in slabotnim.

V pričakovanju, da se bomo lahko srečali, namenjam prisrčen pozdrav vsem Belgijcem in jim podeljujem apostolski blagoslov."

Belgijci upajo, da bo papež čim prej in čim bolje okrevalec ter jih obiskal kasneje. Za vrhunec obiska pa ostane seveda razglasitev Belgijca, očeta Damijana, za blaženega. Oče gobavcev je vse svoje misijonsko življenje daroval gobavski naselbini havajskega otoka Molokai, kjer je končno še sam umrl za gobavo boleznijo leta 1889.

Preložitve papeževga obiska in razglasitve za blaženega je prirediteljem povzročila dodatne težave. Na slovesnost je hotelo priti tudi zastopstvo s Havajev in vzeti s sabo redovnikove relikvije. Tako so morale za enkrat odpasti tudi vse načrtovane slovenosti na Havajih.

ŠKOFOVSKA SINODA, posvečena Cerkvi v Afriki, je bila zaključena s slovesno mašo v baziliki sv. Petra v Rimu dne 8. maja. V imenu bolnega papeža je vodil somaševanje prvi delegirani predsednik sinode, nigerijski kardinal Francis Arinze. Z njim so somaševali sinodalni očetje in duhovniki sodelavci - vseh skupaj okrog 300 po številu. Kardinal Arinze je prebral papežev govor, v katerem se papež zahvaljuje Bogu za oznanilo in zakoreninjenje evangelija na afriški celini, od začetkov v prvih stoletjih pokristjanjenja Afrike do čudovitega razcveta v zadnjem stoletju. Poudaril je mladostnost Cerkva v Afriki. Pri tem ni mislil le na njihov začetek in ukoreninjenje v zadnjih dveh stoletjih, temveč predvsem njihovo življenjskost, živahnost, zorenje, velikodušnost.

Papež je zbrane pred sklepnim blagoslovom neposredno nagovoril iz bolniške sobe na polikliniki Gemelli. Vsem prisotnim na sinodi se je zahvalil, sklenil pa govor s spodbudo afriškim udeležencem: "Pojdite in ponesite Afriki mir in veselje vstalega Kristusa. Vsem, ki jih boste srečali ob vrnitvi domov, ponesite papežev apostolski blagoslov, predvsem pa blagoslov Boga, našega Stvarnika in Očeta, vstalega Kristusa, Gospodarja zgodovine, Gospoda prihodnjih vekov!"

NASILJE nad novinarji, ki je v letu 1993 dosegel rekordno raven, se nadaljuje tudi letos. Tako je izjavil K. Preskot Low, predsednik Mednarodne zveze časopisnih založnikov. Povedal je, da je bilo lánsko leto po svetu ubitih najmanj šestdeset novinarjev, okrog 30 primerov pa še raziskujejo. Letos je bilo doslej ubitih najmanj 24 novinarjev v enajstih državah. V zaporih pa je po svetu danes 120 novinarjev, največ od teh na Kitajskem.

DAN NEKAJENJA je 31. maj in praznovali so ga, četudi ne preveč glasno, po vsem svetu. Določila ga je Svetovna zdravstvena organizacija, ki si je zadala nalogo, da bi nekoč v prihodnosti po vsem svetu dosegla družbo brez tobaka. Pot do cilja je sicer še dolga, vendar se v mnogih deželah opazi padanje tobačne uporabe in zmanjšanje števila bolnikov nekaterih bolezni, ki jih povzroča direktno ali indirektno tobak. Žal pa je prav nasprotno po deželah v razvoju, kjer raznovrstna reklama povzdiguje uporabo tobaka kot zavirljiv model zahodnega sloga življenja.

Tudi v naši Avstraliji pada uporaba tobaka, a ne med mladino, ki se ne briga za opomine.

TOBAK na leto umori skoraj pol milijona Evropejcev, je povedal v Bruslju Pdraig Flynn, evropski komisar za socialne zadeve. V državah Evropske Zveze bo letos en milijon ljudi odkrilo, da imajo raka. Od teh jih bo 850.000 tudi za rakom umrlo, in približno 250.000 teh smrtnih primerov bo povezanih s tobakom. K temu pa moramo prišteti še 200.000 smrti zaradi bolezni srca in ožilja, ki so posledica zastrupljanja z nikotinom.

To so številke, ki naj dajo misliti vsakemu kadilcu. Prenehaj, dokler je še čas! Ko bo prepozno, bo na življenjskem sporedu samo še bolezen in smrt...

SOLŽENICIN, pisatelj in Nobelov nagrajenec, se je po dvajsetih letih izgnanstva vrnil v Rusijo. V Magadanu, kjer so bili komunistični zapori, je

dejal, da so njegovi rojaki prehitro pozabili na milijone ljudi, ki so v teh zaporih umrli. Je pa tudi dodal, da Rusija postaja čedalje bolj podobna deželi, iz katere se je vrnil. Solženicina so globoko razočarale tudi svobodne dežele, kjer prav zaradi prevelike svobode in na račun demokracije vedno bolj dvigajo glavo nasilje, nemorala in duhovna revščina.

KAJ PA NARKOMANI? Teh je na svetu vedno več ponekod že hiše zanje postajajo premajhne. Nekatere vlade se resno bavijo z načrti o posebnih naseljih za te nesrečneže. Tudi Kuala Lumpur ne ve, kam z njimi, tako narašča njih število. Načrtuje zanje posebna taborišča, da jih spravi vsaj z ulic. Četudi je že posedovanje najmanjše količine mamil zagroženo s smrtno kaznijo, je narkomanov v deželi že preko 160.000. Samo lani se je od heroina odvisnih oseb povečalo za polovico. Okrog 50 odstotkov je trdih primerov, ki jim nobeno zdravljenje ne bo več pomagalo, nekaj tisoč pa jih je tudi okuženih z aidsom.

O PEŠČENEM OBLAKU nad Avstralijo so pisali vsi svetovni listi ter poročale vse radijske in televizijske novice. Letošnji konec maja ga je prinesel, pa tudi odnesel dalje proti Novi Zelandiji. Melbournu je bilo z njim prizanešeno, občutila pa

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK

PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJ

Redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO - letna naročnina \$ 50.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice s priloženim čekom poslati na:

GLAS SLOVENIJE - uredništvo

2 / 15 Allandale Rd. Boronia, Victoria 3155

ga je Adelaide in tudi Sydney mu ni ušel. Znanstveniki so se sklicevali na satelitske podatke in menili, da je bil peščeni oblak dolg kakih 800 kilometrov, širok 200 kilometrov, globok pa v povprečju 200 metrov. Vseboval pa je od 20 do 30 ton orne zemlje, ki so jo dvignili s polj topli vzhodni vetrovi s svojo hitrostjo 50 do 70 kilometrov na uro.

Posledice niso čutile le gospodinje, ki so morale čistiti hiše, saj je prah našel vsako luknjo in vdrl v še tako zaprta stanovanja. Hujša posledica bo manjši pridelek in več milijonov dolarjev škode v kmetijstvu.

NEDAVNO zahtevo Evropskega parlamenta po izenačenju pravic istospolnih partnerjev z "normalnimi zakonskimi pari" je Cerkev označila za "strašno odločitev". Izjava odmeva v Letu družine.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450



COLONIAL MUTUAL



- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE



A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.



KOTIČEK NAŠIH MLADIH



SLIKO treh Bavčarjevih otrok je objavil Kotiček že v majski številki 1975. Po tolikih letih se bomo zdaj ustavili le pri JUDITI, takrat na sliki najmlajši. Zrasla je v prijazno in delovno dekle, ki jo mnogi mladinci zlasti v Sydneyu poznajo iz raznih prireditev, katere je ona organizirala ali pa se jih udeležila. BAVČARJEVI starši so doma iz Ajdovščine. Oče Ivan je prišel v Avstralijo leta 1949, mati Teja r. Breclj pa leta 1961. Poročila sta se v cerkvi sv. Frančiška v Paddingtonu, kjer je kasneje Judita prejela sveti krst. Prvo obhajilo je prejela v naši cerkvi sv. Rafaela, birmal pa jo je v nadškofijski kapeli v Ljubljani škof Lenič. To je bilo leta 1976, ko je bila Judita s starši prvič v Sloveniji. Od takrat je temu obisku dodala še štiri.

Osnovno šolo je Judita obiskovala pri župniji Sv. rožnega venca v Fairfieldu, nato pa Girls High School v Liverpoolu. Potem se je vpisala na tečaj za tajniško usposobljenost. Prva služba je bila pri zasebnem podjetju v Bankstownu, zdaj pa je Judita že sedem let zaposlena kot osebna svetovalka direktorju za "Human resources" pri državni železnici N.S.W. Svoj prosti čas pa porabi Judita zelo koristno. Ima posebno žilico za organiziranje prireditev in rada sodeluje pri mladinskih organizacijah kot je Slovenian Youth Production (SYP). Pri našem župnijskem svetu skrbi predvsem pri "Fund raising" za vzdrževanje središča. Sodeluje tudi pri listu The Australian-Slove-



SLOVENSKA IDILA

NAVZGOR SE ŠIRI ROŽMARIN,
NAVZDOL SE NAGELJ VIJE,
NA OKENCA ZAGRNJENA
VEČERNO SONCE SIJE.

RDEČA RUTA, BEL OŠPET
IN ZAGORELO LICE,
TAKO SE S POLJA VRAČAJO
DEKLETA IN KMETICE.

TI NAGELJNI, TA ROŽMARIN,
TA OKNA, POLNA SONCA!
OJ, TAKIH NIMA VES TA SVET,
PA POJDI TJA DO KONCA!



ian Review, ki so ga letos začeli izdajati v angleščini tu rojeni Slovenci. Pred leti je bila Judita tudi članica mladinskega zbora Zarja ter je aktivno sodelovala pri naših vsakoletnih mladinskih koncertih. Ima na prireditvah odličen nastop, dobro obvlada slovenščino in tudi rada bere berilo ali napoveduje prošnje pri slovenski maši. Želimo ji mnogo uspehov v njenem poklicu in ne nazadnje tudi pri naših slovenskih verskih in kulturnih dejavnostih.

Naj za konec omenim, da ima Judita starejšo sestro Miriam por. Stariha, ki je organistinja cerkvenega mešanega zbora, in brata Bogdana, ki z ženo Elaine prav tako sodeluje v verskem središču.



SLOVENSKA MLADINA, ali se že pripravljate na svojo vsakoletno prireditev, ki bo letos 24. septembra v Adelaidi? MLADINSKI KONCERT v priredbi naših verskih središč bo letos že dvajseto leto zblizal našo mladino iz vseh koncev Avstralije. Udeleži se ga tudi ti! Posamezniki in skupine vabljene k sodelovanju, da bo tudi letošnja prireditev dosegla svoj namen. Svoj nastop prijavite čim prej v najbližjem od treh verskih središč, kar nam bo olajšalo načrtovanje sporeda.

MLADINSKI KONCERT je vaša prireditev. Ohranite ga in nadaljujte iz leta v leto!

OBVESTILO

V času od 4. julija do sredine avgusta bo g. Aljaž Gosnar, odpravnik poslov veleposlaništva RS, na obisku v Sloveniji. Vse zadeve v zvezi z delom veleposlaništva bo v tem času urejala ga. Tina Omahen.



Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov



SURFERS PARADISE, QLD. - Ni dolgo, ko sem se oglasil s pismom o farni cerkvi sv. Eme pri Podčetrtku. Zopet imam prošnjo - tokrat za župnijo Boštanj na Dolenjskem z njeno cerkvijo Povišanja sv. Križa, ki potrebuje popravila. Tam župnikuje moj bratranec, salezijanski duhovnik Ivan Turk. Šele lansko leto je prevzel to župnijo in že ima ogromno delo pred seboj. To najlaže razberemo iz njegovega pisma, kjer med drugim piše:

"... Tukaj v Boštanju se pripravljamo na veliko delo prenove naše župnijske cerkve. Cerkev je zelo velika. Že lani smo začeli s fasado, a so bila dela zaustavljena, ker je bilo ugotovljeno, da so razpoke v zidovih prevelike, da se povešajo kupole, nosilni stebri pa so nagnjeni. Kupole bo treba dvigniti, vse oboke utrditi, temeljne zidove pa povezati. Tako bo zagotovljena stabilnost cerkve, ker je resnična nevarnost, da bi ob manjšem potresu vse skupaj zgrmelo... S tem bodo povezani tudi zelo visoki materialni stroški, vsaj za naše razmere: najnižji predračun med raznimi ponudniki je 250.000 DM. Cerkev je velika, kot sem že omenil, župnija po številu prebivalcev pa ne, saj ima le 2.500 venikov. Kolikor sedaj vidim, bomo predloženo vsoto zelo težko spravili skupaj. Država, škofija in občina ne

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE



prispevajo nič. Človek se mora znajti in plavati. Prosimo na različne kraje in upamo na dobroto ljudi. Zaupamo v božjo previdnost, ki deluje preko velikodušnosti tistih, ki lahko kaj pomagajo. Hvalježni smo za vsak najmanjši dar..."

Marsikateri med nami, doma z Dolenjskega, pozna Boštanj, morda je kdo v tej fari celo rojen. Pa saj to ni važno! Slovenci smo in kristjani - prav je, da po svojih močeh pomagamo vernikom doma, ki si marsikje odtrgajo od ust, da popravljajo svoje farne cerkve in podružnice. Tam je bilo vse, kar je verskega, v zadnjih desetletjih zaničevano in velikokrat namerno poškodovano. Priskočimo jim na pomoč, dodajmo njihovim žrtvam svoj dar! Prepričan sem, da nas ne bodo pozabili.

Prilagam svoj dar v gornji namen.
S slovenskimi pozdravi! - **Jože Vah**

BEAUMARIS, VIC. - Naj pričnem s stavkom, ki naj bo tudi naše življenjsko pravilo: **Bodimo nesebično srečni za vse, kar je dobrega na tem svetu!**

Srce je prekipelo od sreče, ki je izžarevala iz obličja očeta Lojza: ponosno je vodil svojo hčerko Lidijo pred oltar slovenske cerkve v Kew, jo tiho, vendar v solzah sreče predal ženinu in se umaknil v klop k svoji dolgoletni življenjski družici Anici. Prepričana sem, da sta imela oba v tem trenutku le eno željo: "Da bi mladi par vedno ostal tako srečen, kot je danes!"

Pred skoraj tremi desetletji sta si obljubila zvestobo tudi ona dva. Lojze je bil eden prvih fantov Baragovega doma in je do poroke živel pod

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

to domačo streho sredi tujega sveta. Kakor veliko število naših tukajšnjih rojakov, sta hotela storiti zakonsko obljubo pred mladim slovenskim duhovnikom, ki je prišel med nas iz Amerike leta 1956 in pričel s središčem. Vendar jima je to preprečila težka avtomobilska nesreča, ki je patra takrat malo pred poroko skoraj rešila vseh bodočih problemov. Tako ju je poročil hrvaški duhovnik Father Kasić, takoj po poroki pa sta se odpeljala še v St. Vincent Hospital, da ju je na skupno življenjsko pot blagoslovil iz bolniške postelje še p. Bazilij. Ta je malo za šalo in najbrž tudi malo zares povedal: "Preveč sem molil, da bi se srečala in tako sta se srečala šest mesecev prekmalu: cerkev še ni dozidana..." Lojze je namreč takrat vodil gradbena dela na cerkvi, kar je bilo dosti lažje kot samski fant v Baragovem domu. Pa je kljub poroki držal obljubo in se pridno vračal v Kew na gradbišče. Cerkev je s pomočjo pridnih Slovencev leto kasneje srečno končal. Tanja, prvi sad njune poročne zveze, je v njej prva prejela sveti krst, po rokah koprškega škofa Jenka, na dan blagoslovitve.

Ni čuda, da si z veseljem in ponosom peljal Lidijo pred oltar v Brendonovo življenje, dragi Lojze. Obljubila sta si zvestobo v božjem hramu, ki so ga zgradile tvoje roke ob znoju rojakov v tistih ne tako davnih nesebičnih časih, ko smo še potrebovali in iskali bližino drug drugega. Občutek sreče dobrega dejanja, še bolj pa ponos na pošteno slovensko pridnost nas je prevzel vse navzoče, ko smo ob Anitini in Lentijevi čudoviti Ave Mariji zaželeli srečo mlademu paru. Pa tudi vama, Anica in Lojze, ter slehernemu izmed nas, ki stopa po poti očetovstva in materinstva. - **Helena Leber**

MELBOURNE, VIC.- Posredujem poročilo, ki bo avstralske Slovence gotovo zanimalo: Državna radijska postaja Special Broadcasting Service (SBS) bo z uvedbo novih frekvenc - 19. julija letos - podvojila svoj čas oddajanj. Tako bo dobil SBS Radio Melbourne (pred nedavnim znan kot 3EA) poleg frekvence 1224 AM še frekvenco 93.1 FM.

SBS Radio Sydney (prej 2EA) bo dobil poleg 1386 AM še 97.7 FM. Vendar ostaneta slovenski

Melbournskim rojakom je na uslugo

**ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT**

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostiteljica sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni bazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075) 398 759

oddaji v Melbourne in Sydneyu na stari AM frekvenci, spremenijo pa se dolžine slovenskih oddaj s 45 na 60 minut. Spremeni se tudi čas naših oddaj, ki bodo po novem tako v Melbourne kot v Sydneyu vsako nedeljo med osmo in deveto uro zjutraj in vsak torek prav tako od osme do devete ure zjutraj. Razveseljivo je to za sydneyske Slovence, ki bodo odslej imeli eno oddajo na teden več.

Program narodnega omrežja SBS - National Radio Network, ki ga od letošnjega Dneva Avstralije koncem januarja poslušajo tudi v Perthu (96.9 FM), Adelaidi (106.3 FM), Darwinu (100.9 FM) in v Brisbanu (93.3 FM), bo na sporedu vsak torek med deveto in deseto uro dopoldne (v Adelaidi pol ure prej). Canberra in Hobart se bosta priključila na narodno omrežje kasneje.

Poslušalci slovenskih oddaj v Wollongongu (1485 AM) in Newcastleu (1584 AM) bodo slišali slovensko oddajo na narodnem omrežju ob torkih dopoldne med deveto in deseto uro, ker na radijskem oddajniku ni prostora za podvojitve

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM



TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

frekvenc.

Z 18. junijem pa tja do 19. julija bodo na drugi radijski frekvenci v Melbournu in Sydneyu prenašali nogometne tekme za Svetovni pokal.

Slovenske oddaje na narodnem omrežju bodo prihajale izmenično iz Melbournu in Sydneya. Urednica sydneyjske oddaje je Mariza Ličen (SBS Radio Sydney, Locked Bag 028, Crows Nest, NSW 2065), tel. 02 430 2828 (centrala), 02 430 2831 (direktno), telefaks 02 438 1114. - Urednica melbournske oddaje pa je Elica Rizmal (SBS Radio Melbourne, P.O.Box 294, South Melbourne, Vic. 3205), tel. 03 685 2525 (centrala), 03 685 2543 (direktno), telefaks 03 686 7496.

S slovenskimi pozdravi! - Elica Rizmal

KDO BI VEDEL Povedati...

... kje v Avstraliji je FRANC KALUZA. Njegov naslov pred petnajstimi meseci je bil Colac, Victoria. Od takrat ni več glasu o njem. Išče ga zaradi nujne zadeve njegova sestra Emilija Lenarčič, ki živi v Sydneyu.

... kje živi JOŽEFA, katere dekleško ime je bilo ŠILEC, rojena 31. marca 1944 v Ročici, pred odhodom v svet doma na Jurskem vrhu, Maribor. V Avstralijo je odšla iz Avstrije v drugi polovici 1963 in živela v Sydneyu. Po njej sprašuje doma hčerka Brigita, ki pozna mamo samo iz starih slik in bi rada dobila z njo zvezo.

Uredništvo MISLI bo rado posredovalo kakršne koli podatke o pogrešanih.

"Ugani, možiček, kaj sem ti dobrega skuhal!"

"Tončka, ne zahtevaj preveč od mene! še po kosilu mi večkrat ne uspe uginiti, kaj je bilo dobrega na mizi - kako naj uganem celo pred kosilom?!"

PRODAJAMO stanovanjsko hišo - Bukovžlak 1 pri Celju na Štajerskem. Takoj vseljiva in v odličnem stanju. Ima pritličje, visoko pritličje in klet. Poslopje je centralno ogrevano. Za podrobnejše podatke kličite v Avstraliji po telefonu 02-637 5845, ali pa Slovenijo na številko 63-701-337. Če se za nakup zanima kdo v Melbournu, si lahko ogleda sliko hiše pri uredniku Misli.

NAPRODAJ JE enonadstropna nedokončana hiša z vrtom (celotno zemljišče ima okrog 1000 kv. metrov, lega je krasna, ves dan je sončno). Leži pod Pohorjem, ob asfaltni cesti med Šmartnem pri Slovenj Gradcu in Tomaško vasjo. Poslopje (10x12 kv.m.) je na močnih temeljih, ima velik balkon in garažo. Ime lastnika in telefonsko številko hrani uredništvo Misli.

Misli, jun.-jul. 1994



**Warrek
Hojnik**

Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovincem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.
Obrnite se na nas:
naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

Na cesti. - "Oprostite, kaj je bilo tisto tamle: fant ali dekle?"

"Ne dovolim vam, da bi se norčevali! To je bila moja hčerka."

"Oprostite, nisem vedel, da ste njen oče!"

"Kakšen oče! Jaz sem njena mati."

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE
GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.
VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.
85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

HEIDELBERG CABINETS

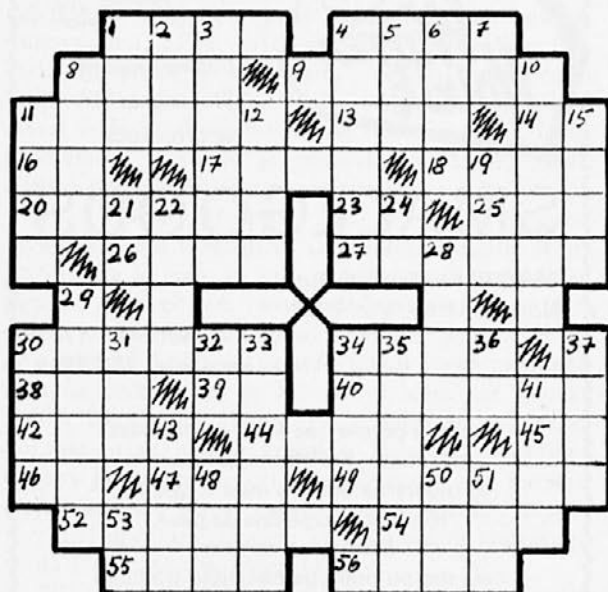
FRANK ARNUŠ

PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074 **TEL.: 465 0263**
(Bundoora Industrial Park) **A.H.: 469 7275**

Križanka /Ivanka Žabkar/



PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Komunizma je konec tako kot Černobila: vsi smo izpostavljeni njegovemu sevanju.
- + Ko je Mao Tse-Dong zastavil politiko "naj cvete sto cvetov", je imel v mislih tudi mesojede cvetove.
- + Večina živalskih velikanov je izumrla, je pa zato človeška pritlikavost vseskozi enaka.
- + Kopito puške ima vrat, glavo in čelo, česar vojak ne premore.
- + Žakelj ima glavni vhod, stranske pa naredijo miši.
- + Zdravnikove napake pomnožujejo žulje na grobarjevih rokah.
- + Imel je svoje prepričanje, dokazoval pa ga je tako, da ga je prodajal.
- + Na koncu vedno zmaga resnica, ampak na žalost smo šele na začetku.
- + Ne morete me kupiti – lahko me samo podkupite.

Vodoravno: 1. starorimska obleka; 4. častljiv starček; 8. brez nje ni kruha; 9. opozoril je; 11. nikdar; 12. predplačilo; 14. veznik; 16. vzklík začudenja; 17. kemična baza alkohola, etra in drugih spojin; 18. ljudski ples; 20. morska ptica (dvojina); 23. eden; 25. mlečni izdelek; 26. učitelj etike; 27. draži; 30. na imetju pridobiva; 34. nad zemljo se vzpenja; 38. moško ime (okrajšano); 39. predlog izraža odkod je kaj; 40. število apostolov po Judovem odpadu; 42. vrv z zanko, priprava za lov; 44. jutranja zarja; 45. kazalni zaimek; 46. površinska mera; 47. po telesu kroži; 49. prevzel, kar sapo mi je vzel; 52. nanovo; 54. državna blagajna; 55. dnevno uporabljena tekočina; 56. odredba, zahteva.

Navpično: 1. električna struja; 2. del glave; 3. morska ptica (množina); 4. jajčaste oblike; 5. izredna lepota; 6. vrsta vzdohdnjaških likerjev navadno iz riža; 7. nesklonljiv oziralni zaimek; 8. okrajšano moško ime; 10. roža - simbol čistosti; 11. del telesa; 12. tako, vseeno; 15. zmedena, neumna; 19. žuželka; 21. prislov; 22. ognjenik na Siciliji; 24. predlog; 28. hrbtni izrastek; 29. pokloni v dar; 30. osnovna barva; 31. med perutnino spada; 32. osebni zaimek; 33. poskuša vplesti v prepir ali pretep; 34. rimski cesar, ki je pobil največ kristjanov; 35. popolnoma podoben dvojček; 36. vzklík; 37. del pohištva; 41. z večino let za seboj; 43. proizvod apnenca; 48. potomstvo; 50. isto kot 13 vodoravno; 51. predpona; 53. kratica za Zvezek.

REŠITEV pošljite na uredništvo do konca julija.



REŠITEV Izpolnjevanke: 1. mir; 2. tla; 3. tok; 4. ime; 5. rob; 6. ali; 7. nič; 8. ata; 9. lok; 10. joj; 11. u-me; 12. bob; 13. Eva; 14. laz; 15. era; 16. dan.

Srednja vrsta črk od zgoraj navzdol: Materina lju-bezen - kar se spodobi slaviti v mesecu maju.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Marija Jazbec, Lidija Čusin, Milan Prešeren, Ivanka Študent, Jože Štritof, Francka Anžin, Vinko Butala, Stanko Aster-Stater. — Žreb se je tokrat nasmehnil Ivanki Študent.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

PRATIKA 1994 Celjske Mohorjeve družbe, zelo pestre vsebine, je na razpolago. Cena pet dolarjev brez poštne. – Bo kaj naročil za zbirko knjig tega leta Celjske, Celovške ali Goriške Mohorjeve družbe?

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva



LEPOTE SLOVENSКИH CERKVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Leğiša. Cena deset dolarjev.



SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for economical group
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney

4th AUGUST, 1994.

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL



1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE: 4. AVGUSTA 1994.



Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666